

අටියාරසමෝ පාඨෝ

01. එකදා ලොකපජේතොනො වෙසාලියං මහාවනෙ,
කුටාගාරෙ සුසාලායං වසතෙ නරසාරථී.
02. තදා ජීනස්ස මාතුවජා මහාගොතමි භික්ඛනී,
තභිං කතෙ පුරෙ රමෙම වසී භික්ඛනුපස්සයෙ.
03. භික්ඛනීභි විමුක්තාභි සතෙභි සහ පඤ්චභි,
රහොගතාය තසෙසවං විතතස්සා'සි විතකකිතං.
04. "බුද්ධස්ස පරිනිබ්බාණං සාවකගග්ගුගස්ස වා
රාහුලා,නඤ්ඤානං නාහං ලච්ඡාමී පසසිතුං.
05. පටිගච්චා,යුසඛ්ඛාරෙ ඔස්සජ්ඣාන නිබ්බුතීං,
ගච්චෙය්‍යං ලොකනාථෙන අනුඤ්ඤාතා මහෙසීනා."
06. තථා පඤ්චසතානමපි භික්ඛනීනං විතකකිතං,
ආසී බෙමාදිකානමපි එතදෙව විතකකිතං.
07. භුමිචාලො තදා ආසී නාදිතා දෙවදුඤ්ඤි,
උපස්සයා'ධිවඤ්ඤායො දෙවතා සොකපීලිතා,
විලපනතා සකරුණං තඤ්ඤානි පචතතයුං.
08. මිතතා භික්ඛනියො තා භි උපගන්ඤාන ගොතමීං,
නිපච්ච සිරසා පාදෙ ඉදං චචනමබ්බුච්චං:
09. "තඤ්ඤානොයලවාසිතතා මයමයෙය රහොගතා
සාවලා චලිතා භුමි නාදිතා දෙවදුඤ්ඤි,
පරිදෙවා ව සුයනති කිමඤ්ඤං නුන ගොතමී."
10. තදා අචොච සා සබ්බං යථා පරිචිතකකිතං,
තායො'පි සබ්බා ආහංසු යථා පරිචිතකකිතං.
11. "යදි තෙ රුචිතං අයෙය නිබ්බාණං පරමං සිවං,
නිබ්බායිස්සාම සබ්බාපි බුද්ධා'නුඤ්ඤාය සුබ්බතෙ.

12. මයං සභා'ව නිකඛනතා සරාපී ච භවාපී ච සහයෙව ගමිසසාම නිබ්බාණපුරමුත්තමං.
13. නිබ්බානාය චජන්තීනං කිං චකඛාමීති සා චදං සහ සබ්බාහි නිගගච්ඡ් භික්ඛුනීනිලයා තදා.
14. උපසස්සයෙ යා'ධිච්ඡා දෙවතා තා ඛමන්තු මෙ, භික්ඛුනීනිලයසෙසදං පච්ඡමං දසස්සනං මම.
15. න ජරා මචචු වා යඤ්ඤා අප්පියෙහි සමාගමො, පියෙහි විප්පයොගො'ඤ්ඤා නං චජ්සසං අසඛ්ඛතං.
16. අචීතරාගා තං සුඤ්ඤා චචනං සුගතොරසා, සොකට්ඨා පරිදෙවිංසු අහො නො අප්පපුඤ්ඤාතා.
17. භික්ඛුනීනිලයො සුඤ්ඤා, භුතො තාහි විනා අයං, පහාතෙ විය තාරායො න දිසස්සනති ජ්නොරසා.
18. නිබ්බානං ගොතමී යාති සතෙහි සහ පඤ්චහි, නදීසතෙහිච සහ ගඛගා පඤ්චහි සාගරං.
19. රථීකාය චජන්තිං තං දිසවා සදධා උපාසිකා, සරා නිකඛමම පාදෙසු නිපචච ඉදමචුචුං.
20. "පසීදසු මහාභොගෙ අනාථායො විභාය නො, තයා න යුත්තං නිබ්බාතුං" ඉචචට්ටං විලපිංසු තා.
21. තාසං සොකපහාණඤ්ඤා අවොච මධුරං ගිරං, "රුදිතෙන අලං පුත්තා භාසකාලො'යමජ්ජ වො.
22. පරිඤ්ඤාතං මයා දුකඛං දුකඛහෙතු විචජ්ජතො, නිරොධො මෙ සචජ්ජතො මගො වාපී සුභාවිතො.
23. පරිච්ඡේණා මයා සඤ්ඤා කතං බුද්ධස්ස සාසනං, ඔහිතො ගරුකො භාරො භවනෙත්ති සමුභතා.
24. යසස්ඤ්ඤා පබ්බජ්ජා අගාරසමානගාරියං, සො මෙ අඤ්ඤා අනුප්පනො සබ්බසඤ්ඤාජනකඛයො.
25. බුද්ධො තස්ස ච සද්ධමෙමා අනුතො යාව තිට්ඨති, නිබ්බාතුං තාව කාලො මෙ මා මං සොචථ පුත්තිකා.

26. කොණඩඤ්ඤානඤ්ඤාදී තිට්ඨන්ති රාහුලො ජනො,
සුඛිතො සහිතො සඛෙසා භතදප්පා ච තිස්ඨියා.
27. ඔක්කාකචංසසස යසො උසසිතො මාරමදදනො,
නනු සමපති කාලො මෙ නිබ්බානඝට්ඨාය පුතතිකා.
28. විරප්පභුති යං මය්හං පඤ්ඤං අජ්ජ සිජ්ඣතො,
ආනඤ්ඤ භෙරිකාලො'යං කිං වො අසසුහි පුතතිකා.
29. සවෙ මයි දයා අඤ්ඤි යදි වඤ්ඤි කතඤ්ඤානා,
සද්ධම්මට්ඨිතියා සබ්බා කරොථ විරියං දළ්භං.
30. ථීනං අදාසි පබ්බජ්ජං සමබ්බදෙධා යාවිතො මයා,
තසමා යථා'භං නඤ්ඤිසසං තථා තමනුතිට්ඨථ.
31. තා ඵ්චමනුසාසිඝ්ඤා භික්ඛුනිහි පුරකබ්බතා,
උපෙචච බුද්ධං චඤ්ඤිඤා ඉදං චචනමබ්බවි.
32. "අභං සුගත මාතා තෙ ඤ්ඤං ච විර පිතා මම,
සද්ධම්මසුඛිඤ්ඤා නාථ තයා ජාතමිහි ගොතම.
33. සංවඩ්ඪිතො'යං සුගත රූපකායො මයා තච,
අනිඤ්ඤො ධම්මකායො මම සංවඩ්ඪිතො තයා.
34. මුහුත්ත'තණ්ණාසමනං බීරං ඤ්ඤං පායිතො මයා,
තයා'භං සත්තමචචනං ධම්මබීරං හි පායිතා.
35. වද්ධන්තරකබ්බතො මය්හං අනණො ඤ්ඤං මහාමුත්තො,
පුත්තකාමා ථීයො යා තා ලභන්තු තාදිසං සුතං,
36. මඤ්ඤාතාදිනරිඤ්ඤානං යා මාතා සා භවණ්ණවෙ,
නිමුග්ගා'භං තයා පුත්ත තාරිතා භවසාගරා.
37. රඤ්ඤා මාතා මහෙසීති සුලභං නාමමිස්ථීතං,
බුද්ධමාතාති යං නාමං ඵ්ඤං පරමදුලලභං.
38. තඤ්ඤ උද්ධං මයා විර පණ්ඩානං මමං තයා,
අණුකං වා මහන්තං වා තං සබ්බං පුරිතං මයා.
39. පරිනිබ්බාතුමිච්ඡාමි විහායෙමං කලෙබරං,
අනුජානාහි මෙ විර දුක්ඛන්තකර නායක.

40. වකකඩකුසධජාකිණේණ පාදෙ කමලකොමලෙ,
පසාරෙහි පණාමං තෙ කරිසසං පුත්තපෙමසා.
41. සුවණණරාසිසංකාසං සරීරං කුරු පාකටං,
කචා දෙහං සුදිට්ඨං තෙ සන්තිං ගවණාමී නායක”.
42. දවන්තිංසලකඛණුපෙතං සුප්පභාලඛකතං තනුං
සඤ්ඤාසනාව බාලකකං මාතුච්ඡං දසසයී ජිනො.
43. ඵුලලාරච්ඡදසඛකාසෙ තරුණාදිවචසප්පහෙ,
වකකඩකිතෙ පාදතලෙ තතො සා සිරසා පති.
44. “පණමාමී නරාදිවචං ආදිවචකුලකෙතුකං,
පච්ඡිමෙ මරණේ මයහං න තං ඉකඛාමහං පුනො.
45. ඉත්ථියො නාම ලොකග්ග සබ්බදොසකරා මතා,
යදි කො චත්ථී දොසො මෙ ඛමසසු කරුණාකර.
46. ඉත්ථිකානඤ්ච පබ්බජ්ජං යමහං යාවීං පුනප්පුනං,
තඤ්ච චෙ අත්ථී දොසො මෙ තං ඛමසසු නරාසහ.”
47. මයා භික්ඛුනියො වීර තවානුඤ්ඤාය සාසිතා,
තත්ථ චෙ අත්ථී දුන්නීතං තං ඛමසසු ඛමාධිප.
48. “අකඛතෙන නාම ඛන්තඛබ්බං කිං භවෙ ගුණභුසනෙ,
කිමුත්තරං තෙ වකඛාමී නිබ්බානාය චජන්තියා.
49. සුදෙධ අනුතෙ මම භික්ඛුසඛෙස - ලොකා ඉතො නිසසරීතුං කමනෙන,
පභාතකාලෙ ව්‍යසනං ගහානං - දිස්වාන නියයාති ච වඤ්ඤෙධා.
50. තදෙතරා භික්ඛුනියො ජිනග්ගං - තාරාව චඤ්ඤානුගතා සුමෙරුං,
පදකඛිණං කඤ්ච නිපචච පාදෙ - ධීතා මුඛතං සමුදිකඛමානා.
51. “න තිත්තපුබ්බං තච දසසනෙන - වකඛුං න සොතං තච භාසිතෙන,
චිත්තං මමං කෙචලමෙකමෙච - පප්පුයා තං ධම්මරසෙන තිත්තිං,
52. නදතො පරිසායං තෙ වාදිදප්පාපභාරිනො,
යෙ තෙ දකඛන්ති වදනං ධඤ්ඤා තෙ නරපුඛගච.
53. දීසඛගුලී තමඛනඛෙ සුභෙ ආයතපණ්ණිකෙ,
යෙ පාදෙ පණමිසසන්ති තෙපි ධඤ්ඤා ගුණඤ්චර,

54. මධුරානි පහට්ඨානි දොසග්ඝානි හිතානි ච,
යෙ තෙ වාක්ඛානි සොසසනති තෙපි ධඤ්ඤා නරුතතම.
55. ධඤ්ඤා'හං තෙ මහාවීර පාදපුජනතප්පරා,
තිණණසංසාරකනතාරා සුචාකොන සිරීමතො."
56. තතො සා අනුසාසෙඤ්චා හික්ඛුසඛසමපි සුඛබතා,
රාහුලානඤ්ඤා ච වඤ්ඤා ඉදමබ්චි.
57. "ආසිවිසාලයසමෙ රොගාවාසෙ කලෙඛරෙ,
නිබ්බිනතා දුක්ඛසංඝාතෙ ජරාමරණගොචරෙ
58. නානාකලිමලාකිණෙණ පරායතෙත නිරිහකෙ,
තෙන නිබ්බාතුමිච්ඡාමි අනුමඤ්ඤද්ථ පුත්තකා."
59. නඤ්ඤා රාහුලහදෙදා ච විතසොකා නිරාසවා,
ධීතාවලට්ඨිතිරීරා ධම්මතං අනුචිතනස්සං.
60. ධීරස්සු සඛබතං ලොලං අසාරං කදලුපමං,
මායාමරීචිසදිසං ඉත්තරං අනවට්ඨිතං.
61. යඤ්ඤා නාම ජිනසසා'යං මාතුච්ඡා බුද්ධිපොසිකා,
ගොතමී නිධනං යාති අනිච්චං සබ්බසඛබතං.
62. ආනඤ්ඤා ච තදා සෙබ්බො සොකට්ඨො ජිනච්ඡලො,
තඤ්ඤානි ධරනො සො කරුණං පරිදෙවති.
63. "හා සනතිං ගොතමී යාති නුන බුද්ධොපි නිබ්බුතිං,
ගච්ඡති න විරෙතෙච අගහිරිච නිරිඤ්ඤානො."
64. ඵචං විලපමානං තං ආනඤ්ඤං ආභ ගොතමී.
"සුතිසාගර ගමහිර බුද්ධපට්ඨානතප්පර.
65. න යුත්තං සොචිකුං පුත්ත භාසකාලෙ උපට්ඨිතෙ,
තච මෙ සරණං පුත්ත නිබ්බානං සමුපාගතං.
66. තයා තාත සමජ්ඣිට්ඨො පබ්බජ්ජං අනුජානි නො,
මා පුත්ත විමනො හොති සඵලො තෙ පරිසසමො.
67. යං න දිට්ඨං පුරාණෙහි තිත්ථිකාවරියෙහි පි,
තං පදං සුකුමාරීහි සත්තවස්සාහි වෙදිතං.

68. බුද්ධසාසනපාලනා පව්ජමං දස්සනං තව,
තස් ගව්ජාමහං පුත්ත ගතො යස් න දිස්සතෙ”.
69. කදාවී ධමමං දෙසෙනො ඛිපි ලොකගගනායකො,
තදාහං ආසිංසවචං අවොචං අනුකමපිකා.
70. “විරං ජීව මහාවීර කප්පං තිට්ඨ මහාමුනෙ,
සබ්බලොකස්ස අත්ථාය භවස්සු අජරාමරො.”
71. තං තථාචාදිනිං බුද්ධො මමං සො එතදබ්බවි
“න හෙවං වජ්ජියා බුද්ධා යථා වජ්ජසි ගොතමී.”
72. “කථං වරහි සබ්බඤ්ඤා වජ්ජිතබ්බා තථාගතා,
කථං අවජ්ජියා බුද්ධා තං මෙ අකබ්බාහි පුච්ඡතො.”
73. “ආරද්ධවීරියෙ පහිතතෙත නිවචං දළ්භපරකකමෙ,
සමග්ගෙ සාවකෙ පසෙස ඵසා බුද්ධානවජ්ජනා.”
74. තතො උපස්සයං ගන්ත්වා එකිකාහං විචිත්තයිං,
සමග්ගං පරිසං නාථො රොචෙති තිභවන්තගො.
75. හන්දාහං පරිනිබ්බිස්සං මා විපතතිං තමදදසං,
ඵචාහං වින්තයිත්වාන දිස්වාන ඉසිසත්තමං.
76. පරිනිබ්බානකාලං මෙ ආරොචෙසිං විනායකං,
තතො සො සමනුඤ්ඤාසි “කාලං ජානාහි ගොතමී.”
77. කිලෙසා ඤාපිතා මය්හං භවා සබ්බෙ සමුහතා,
නාගීව බන්ධනං ඡෙත්වා විහරාමී අනාසවා.
78. ස්වාගතං වත මෙ ආසි බුද්ධසෙට්ඨස්ස සන්තිකෙ,
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
79. පටිසම්භිදා වතස්සො ව විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡළ්භිඤ්ඤා සව්ජිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
80. ථීනං ධම්මාහිසමයෙ යෙ බාලා විමතිං ගතා,
තෙසං දිට්ඨිපභානස්ථං ඉද්ධිං දස්සෙහි ගොතමී.
81. තදා නිපචච සමබුද්ධං උප්පතිත්වාන අමබරං,
ඉද්ධි අනෙකා දස්සෙසි බුද්ධානුඤ්ඤාය ගොතමී.

82. එකිකා බහුධා ආසි බහුකා වෙකිකා තථා,
ආවිභාවං තිරොභාවං තිරොකුඨං තිරොනගං.
83. අසජ්ජමානා අගමා භුමියමපි නිමුජ්ජථ,
අභිජ්ජමානෙ උදකෙ අගඤ්ජ මහියා යථා.
84. සකුණීව යථාකාසෙ පලලඛෙකන ගමී තදා,
වසං වතෙතසි කායෙන යාව බුහමනිවෙසනං.
85. සිනෙරුං දණ්ඩං කත්වාන ඡත්තං කත්වා මහාමහිං
සමුලං පරිවතෙත්තවා ධාරෙනතී වඩකමී නහෙ.
86. ඡසසුරොදයකාලෙව ලොකඤ්චාකාසි ධුමිකං,
යුගනෙන විය ලොකං සා ජාලාමාලාකුලං අකා.
87. මුවලිඤ්ඤං මහාසෙලං මෙරු මඤ්ඤාර දදුරෙ,
සාසපෙරිව සබ්බානි එකෙනගගහි මුට්ඨිනා.
88. අභිගුලගෙන ඡාදෙසි භාකරං සනිසාකරං,
වඤ්ඤුරසහසානි ආවෙලමිව ධාරයී.
89. වතුසාගරතොයානි ධාරයී එකපාණිනා,
යුගනනඡලදාකාරං මහාවසසං පවසසයී.
90. වකකවතතිං සපරිසං මාපයී සා නහස්ලෙ,
ගරුලං දචිරදං සීහං විනදනනං ව දසසයී.
91. එකිකා අභිනිමමිත්වාප්පමෙය්‍යං හික්ඛනීගණං,
පුන අනතරධාපෙත්වා එකිකා මුනිමබුචී
92. “මාතුච්ඡා තෙ මහාවීර තවසාසනකාරිකා,
අනුප්පත්තා සකං අස්ථං පාදෙ වඤ්ඤති වක්ඛුම.”
93. දසෙසත්වා විවිධා ඉදධි ඔරොහිත්වා නහස්ලා,
වඤ්ඤිත්වා ලොකපජේජාතං එකමනනං නිසීදි සා.
94. “සා විසංවසසසතිකා ජාතියාහං මහාමුනෙ,
අලමෙත්තාවතා වීර නිබ්බායිසසාමි නායක.”
95. තදා‘තිවිමහීතා සබ්බා පරිසා සා කතඤ්ජලී,
අවොච’යෙය කථං ආසි අතුලිදධිපරකකමා.

96. පදුමුත්තරො නාම ජනො සබ්බධමෙමසු චක්ඛුමා,
ඉතො සතසහසසමහි කප්පෙ උප්පජ්ජි නායකො.
97. තදාහං හංසවතියං ජාතාමචචකුලෙ අහුං,
සබ්බුපකාරසමපනෙන ඉදෙධ චීනෙ මහදධනෙ.
98. කදාවී පිතුනා සද්ධිං දාසීගණපුරකකතා,
මහතා පරිවාරෙන තං උපෙචච නරාසහං.
99. වාසවං වීය වසෙසනතං ධම්මමෙසං අනාසවං,
සරදාදිචචසදිසං රංසිමාලාකුලං ජනං.
100. දිසවා චිත්තං පසාදෙත්වා සුත්වා චස්ස සුභාසීතං,
මාතුච්ඡං හික්ඛුනිං අග්ගෙ යථෙතතං නරනායකං.
101. සුත්වා දත්වා මහාදානං සත්තාහං තස්ස තාදිනො,
සසඛසස්ස නරග්ගස්ස පචචයානි බහුනි ච.
102. නිපජ්ජ පාදමුලමහි තං යානං අභිපඤ්ඤිං,
තතො මහාපරිසතිං අවොච ඉසිසත්තමො
103. යා සසඛසං අහොජේසී සත්තාහං ලොකනායකං,
තමහං කීත්තයිස්සාමී සුණාථ මම භාසතො.
104. සතසහසෙස ඉතො කප්පෙ ඔකකාකකුලසමහවො,
ගොතමො නාම ගොතෙනන සඤ්ඤා ලොකෙ භවිස්සති.
105. තස්ස ධම්මෙසු දායාදා ඔරසා ධම්මනිමමිතා,
ගොතමී නාම නාමෙන හෙසසති සඤ්ඤාසාවිකා.
106. තස්ස බුද්ධස්ස මාතුච්ඡා ජීවිතාපාදිකා අයං,
රත්තඤ්ඤානඤ්ඤා අග්ගතතං හික්ඛුනිතං ලහිස්සති.”
107. තං සුත්වාන පමුදිතා යාවජීවං තදා ජනං,
පචචයෙහි උපට්ඨිත්වා තතො කාලකතා අහං.
108. තාවතීංසෙසු දෙවෙසු සබ්බකාමසමීද්ධිසු,
නිබ්බතතා දසහමෙගහි අඤ්ඤා අභිභවිං අහං.
109. රූපසදෙද්ධි ගජෙධ්ධි රසෙහි චුස්සනෙහි ච,
ආයුනාපී ච වණ්ණන සුබෙන යසසාපී ච.

110. තථෙචාධිපතෙයොන අධිගයාන විරොච'නං,
අභොසිං අමරිඤ්ඤාස මහෙසී දයිතා තහිං.
111. සංසාරෙ සංසරන්තිහං කමමවායුසමෙරිතා,
කාසිසස රඤ්ඤා විසයෙ ආජායිං දාසගාමකෙ.
112. පඤ්චදාසසතා'නුනා නිචසනති තහිං තදා,
සබ්බෙසං තඤ්ච යො ජෙට්ඨො තසසා ජායා අභොස'හං.
113. සයමභුතො පඤ්චසතා ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසුං,
තෙ දිසවාන අහං තුට්ඨා සහ සබ්බෙහි ඤාතිහි.
114. කඤ්චා පඤ්චසතකුටී චතුමාසෙ උපට්ඨිය,
තිච්චරානි දඤ්චාන පසන්නාමහ සසාමිකා.
115. තතො චුතා සපතිකා තාවතිංසගතා මයං,
පච්ඡමෙ ච භවෙ'දානි ජාතා දෙවදහෙ පුරෙ.
116. පිතා අඤ්ජනසකෙකා මෙ මාතා මම සුලකඛණා,
තතො කපිලවස්ථසමීං සුදෙධාදනසරං ගතා.
117. සෙසා සකායකුලෙ ජාතා සකායානං සරමාගමුං,
අහං විසිට්ඨා සබ්බාසං ජ්නසසා'පාදිකා අහුං.
118. මම පුතො'හිනිකඛමම බුද්දො ආසි විනායකො,
පච්ඡාහං පබ්බජ්ඤාන සතෙහි සහ පඤ්චහි.
119. සාකියානිහි ධීරාහි සහ සන්තිසුඛං ඵ්චසිං,
යෙ තදා පුබ්බජාතියං අමහාකං අහු සාමිනො.
120. සහ පුඤ්ඤාසස කතතාරො මහාසමයකාරකා,
ඵ්චසිංසු අරහතං තෙ සුගතොනානුකමපිතා.
121. තදෙතරා හිකඤ්චියො ආරුහිංසු නහඤ්චං,
සඛගතා විය තාරායො විරොචිංසු මහිද්ධිකා.
122. ඉද්ධි අනෙකා දසෙසසුං පිළඤ්චිකතී යථා,
කමමාරො කතකසෙසච කමමඤ්ඤාසස සුසිකඛිතො.
123. දසෙසඤ්චා පාටිහීරානි විචිතතානි බහුනි ච,
තොසෙඤ්චා වාදිපචරං මුනිං සපරිසං තදා.

124. ඔරොතිකාන ගගනා වන්දිකා ඉසිසතකමං,
අනුඤ්ඤානා නරගෙතන යථාධාතෙන නිසීදිංසු.
125. “අහෝනුකමපිකා අමහං සබ්බාසං වීර ගොතමී,
වාසිකා තච පුඤ්ඤාහි පතතා නො ආසවකකියං.
126. කිලෙසා ක්කාපිතා අමහං භවා සබ්බෙ සමුහතා,
නාගීච බන්ධනං ඡෙඤ්ඤා විහරාම අනාසවා.
127. ස්වාගතං වත නො ආසි බුද්ධසෙට්ඨස්ස සන්තිකෙ,
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පතතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
128. පටිසම්භිදා වතස්සො ච විමොක්ඛාපි ච අධීමෙ,
ඡළභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
129. ඉද්ධිසු ච වසී හොම දිබ්බාය සොතධාතුයා,
වෙනොපරියඤ්ඤාණස්ස වසී හොම මහාමුතෙ.
130. පුබ්බෙතිවාසං ජානාම දිබ්බවකඛු විසොධිතං,
සබ්බාසවා පරිකම්භා නඤ්ඤානි පුනඛවො
131. අඤ්ඤා ච ධම්මෙ නෙරුතෙත පටිභාතෙ ච විජ්ජති,
ඤ්ඤාණං අමහං මහාවීර උප්පතනං තච සන්තිකෙ.
132. අසමාහි පරිච්ඡේණාසි මෙතතචිතතාහි නායක,
අනුජානාහි සබ්බාසං නිබ්බානාය මහාමුතෙ.”
133. නිබ්බායස්සාම ඉච්චෙචං කිං වකඛාමී වදන්තියො,
යස්සදානි ච වො කාලං මඤ්ඤාදා”ති ජනොබුචි.
134. ගොතමී ආදිකා තායො තදා හිකඛුතියො ජනං,
වන්දිකා ආසනං තමහා වුට්ඨාය අගමංසු තා.
135. මහතා ජනකායෙන සහ ලොකගගනායකො,
අනුසංයායි සො වීරො මාතුච්ඡං යාව කොට්ඨකං.
136. තදා නිපති පාදෙසු ගොතමී ලොකබන්ධුනො,
සහෙතරාහි සබ්බාහි පච්ඡමං පාදවන්දනං.
137. ඉදං පච්ඡමකං මය්හං ලොකනාථස්ස දස්සනං,
න පුතො අමතාකරං පසසිස්සාමී මුඛං තච.

- 138. න ව මෙ වඤනං වීර තව පාදෙ සුකොමලෙ,
සමුඵ්ඝිසසාමී ලොකගග අජජ ගවජාමී නිබ්බුතිං.
- 139. රූපෙන කිං තවා'නෙන දිට්ඨො ධමෙම යථාතථෙ,
සබ්බං සඛකතමෙවෙනං අනසසාසිතමීතතරං.
- 140. සා තාහි සහ ගනඤාන භික්ඛුනුපසසයං සකං,
අධ්වපලලඛකමාභුජජ නිසීදී පරමාසනෙ.
- 141. තදා උපාසිකා තස් ඛුද්ධසාසනවච්ඡලා,
තසසා පවතතිං සුඤාන උපෙසුං පාදවඤ්ඤා.
- 142. කරෙහි උරං පහනඤා ඡන්තමුලා යථා ලතා,
රොදනතා කරුණං රාවං සොකට්ඨා භුමිපාතිකා.
- 143. මා නො සරණදෙ නාථෙ විහාය ගමී නිබ්බුතිං,
නිපතිඤාන යාවාම සබ්බායො සිරසා මයං.
- 144. යා පධානතමා තාසං සද්ධා පඤ්ඤා උපාසිකා,
තසසා සීසං පමජ්ජනතී ඉදං වචනමබ්බවි:
- 145. අලං පුත්තා විසාදෙන මාරපාසානුවතතිනා,
අනිච්චං සබ්බතං සබ්බං වියොගනතං වලාවලං.
- 146. තතො සා තා විසසජ්ජඤා පඨමං ක්ඛානමුත්තමං,
දුතියං තතියං චාපි සමාපජ්ජී වතුඤ්ඤං.
- 147. ආකාසායතනඤ්ඤවච විඤ්ඤාණායතනං තථා,
ආකිඤ්ඤවඤ්ඤං නෙවසඤ්ඤං සමාපජ්ජී යථාකකමං.
- 148. පටිලොමෙන ක්ඛානානි සමාපජ්ජස් ගොතමී,
යාවතා පඨමං ක්ඛානං තතො යාව වතුඤ්ඤං.
- 149. තතො චුට්ඨාය නිබ්බායී දීපච්චිව නිරාසනා,
භුමිචාලො මහා ආසි නහසා විජ්ජනා පති.
- 150. පනාදිතා දුඤ්ඤායො පරිදෙචිංසු දෙවතා,
පුඤ්ඤවුට්ඨී ච ගගනා අභිවසසථ මෙදිනිං.
- 151. කම්පිතො මෙරුරාජාපි රඛගමජේකං යථා නටො,
සොකෙනෙචාතිදිනො ච වීරවො ආසි සාගරො.

152. දෙවා නාගාසුරා බ්‍රහ්මා සංවිභාගංසු තඛ්ඛණේ:
අනිච්චා චත සඛ්ඛාරා යථායං විලයං ගතා.
153. යා චේමං පරිවාරිංසු සත්ථුසාසනකාරිකා,
තායෝපි අනුපාදානා දීපච්චී විය නිබ්බතා.
154. “හා යොගා විපපයොගනතා හානිච්චං සබ්බසඛ්ඛනං,
හා ජීවිතං විනාසනතං” ඉච්චාසි පරිදෙවනා.
155. තතො දෙවා ච බ්‍රහ්මා ච ලොකධම්මානුවතනතං,
කාලානුරූපං කුඛ්ඛනති උපෙඤා ඉසිසතතමං.
156. තදා ආමනතයී සඤ්ඤා ආනන්දං සුතිසාගරං,
ගච්ඡානන්ද නිවෙදෙහි හිකඛ්ඛනං මාතුනිබ්බතිං
157. තදානන්දො නිරානන්දො අසසුනා පුණ්ණලොචනො,
ගගගදෙන සරෙනහ “සමාගච්ඡනතු හිකඛ්චො.
158. පුබ්බදකඛ්ඛණපච්ඡාසු උතතරායං චසනති යෙ,
සුණ්ණතු භාසිතං මය්හං හිකඛ්චො සුගතොරසා.
159. යා චධ්වයී පයතෙනන සරීරං පච්ඡමං මුනෙ,
සා ගොතමී ගතා සනතිං තාරාව සුරියොදයෙ.
160. බුද්ධමාතාති පඤ්ඤතතිං යථයිඤා ගතාසමං,
න යඤ්චනෙතෙනා ගතං දකඛ්ඛි නායකො.
161. යසසඤ්චී සුගතෙ සද්ධා යො ච පියො මහාමුනෙ,
බුද්ධමාතරී සකකාරං කරොතු සුගතොරසො.”
162. සුදුරධ්වයී තං සුඤ්ඤා සීසමාගඤ්ඤ හිකඛ්චො,
කෙචි බුද්ධානුභාවෙන කෙචි ඉද්ධිසු කොච්චො.
163. කුටාගාරචරෙ රමේම සබ්බසොණ්ණමයෙ සුභෙ,
මඤ්ඤකං සමරොපෙසුං යඤ්ච සුතතාසි ගොතමී.
164. චතතාරො ලොකපාලා තෙ අංසෙහි සමධාරයුං,
සෙසා සකකාදයො දෙවා කුටාගාරෙ සමගහනුං.
165. කුටාගාරානි සබ්බානි ආසුං පඤ්ඤසතානිපි,
සරදාදිච්චචණ්ණානි විසසකමමකතානි හි.

166. සබ්බාපී තා භික්ඛුනියො ආසුං මඤ්ඤවසු සායිතා,
දෙවානං බන්ධමාරුළුභා නීයානති අනුපුබ්බසො.
167. සබ්බසො ඡාදිතං ආසී විතානෙන නභ්ඤ්ඤං,
සතාරා වන්දසුරියා ලඤ්ඤිතා කතකාමයා.
168. පතාකා උසසීතා තෙකා විතතා පුප්ඵකඤ්ඤුකා,
ඔගතාකාසපදුමා මහියා පුප්ඵමුගගතං.
169. දීසස්සනති වන්දසුරියා පජ්ජලනති ච තාරකා,
මජ්ඣංගතොපී වාදිවෙචා න තාපෙති සසී යථා.
170. දෙවා දිබ්බෙහි ගන්ධෙහි මාලෙහි සුරහිහි ච,
වාදිතෙහි ච නවෙහි සඞ්ඞිතීහි ච පුජස්සං.
171. නාගා සුරා ච බුභමානො යථාසතති යථාබලං,
පුජයිංසු ච නීයනතිං නිබ්බුතං බුද්ධමාතරං.
172. සබ්බායො පුරතො නීතා නිබ්බුතා සුගතොරසා,
ගොතමී නීයතෙ පච්ඡා සකකතා බුද්ධපොසිතා.
173. පුරතො දෙවමනුජා සනාගා'සුරබුභමකා,
පච්ඡා සසාවකො බුද්ධො පුජ්ඤ්ඤං යාති මාතුයා.
174. බුද්ධස්ස පරිනිබ්බානං නෙදීසං ආසී යාදීසං,
ගොතමී පරිනිබ්බානං අතීචච්ඡරියං අහු.
175. බුද්ධො බුද්ධස්ස නිබ්බානෙ නොපදීසසති භික්ඛවො,
බුද්ධො ගොතමීනිබ්බානෙ සාරිපුත්තාදීකා තථා.
176. විතකානි කර්ඤ්ඤාන සබ්බගන්ධමයානි තෙ,
ගන්ධවුණ්ණාවකිණ්ණානි ඤාපයිංසු ච තා තහිං.
177. සෙසභාගානි චය්හිංසු අට්ඨිසෙසානි සබ්බසො,
ආනන්දො ච තදා'වොච සංවෙගජනනං වචො
178. "ගොතමී නිධනං යාතා දඬුං වසසා සරීරකං,
සඬෙක'භං බුද්ධනිබ්බානං න විරෙන භවිස්සති."
179. තතො ගොතමීධාතුනි තස්සා පත්තගතානි සො,
උපනාමෙහි නාථස්ස ආනන්දො බුද්ධවොදිතො.

180. පාණිනා තානි පගග්ග අවොව ඉසිසත්තමො
 “මහතො සාරවත්තස්ස යථා රුකඛස්ස තිට්ඨතො.
181. යො සො මහත්තරො ඛන්ධො පලුජේජය්‍ය අනිච්චතා,
 තථා භික්ඛුනීසඛසස්ස ගොතමී පරිනිබ්බතා.
182. අහො අච්ඡරියං මග්ගං නිබ්බතායපි මාතුයා,
 සරීරමත්තසෙසාය නත්ථි සොකපරිද්දවො.
183. න සොචියා පරෙසං සා තිණ්ණසංසාරසාගරා,
 පරිච්ඡිතසත්තාපා සීතිභුතා සුනිබ්බතා.
184. පණ්ඩිතා’සි මහාපඤ්ඤා පුථුපඤ්ඤා තථෙව ච,
 රත්තඤ්ඤා භික්ඛුනීතං සා ඵචං ධාරෙථ භික්ඛවො.
185. ඉද්ධියා ච චසී ආසී දිබ්බාය සොතධාතුයා,
 වෙතොපරියඤ්ඤාණස්ස චසී ආසී ච ගොතමී.
186. පුබ්බෙතිවාසං අඤ්ඤාසී දිබ්බවක්ඛු විසොධිතං,
 සබ්බාසචපරිකඛීණා නත්ථි තස්සා පුත්තභවො.
187. අත්ඨමමනිරුත්තිසු පටිභානී තථෙව ච,
 පරිසුද්ධං අහු ඤාණං තස්මා සොචනියා න සා.
188. අයොසනහතස්සෙව ජලතො ජාතවෙගසො,
 අනුපුබ්බුපසත්තස්ස යථා න ඤායතෙ ගතී.
189. ඵචං සමමා විමුත්තානං කාමඛන්ධොපසථාරිතං,
 පඤ්ඤාපෙතුං ගතී නත්ථි පත්තානං අචලං පදං.
190. අත්තදීපා තතො හොථ සතිපට්ඨානගොචරා,
 භාවෙඤ්චා සත්තබ්බොජ්ඣංගෙ දුක්ඛස්සත්තං කරිස්සථාති.
- ඉත්ථං සුදං මහාපජාපතීගොතමී ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

මහාපජාපතී අපදාන - පදගතාර්ථ

01. එකදා; එක් දිනක, ලොකපජේෂාතො; ලොවට පහනක් වූ, නරසාරථී; වෙනෙයාජන දමනයෙහි රියදුරෙකු වූ බුදුන් වහන්සේ, වෙසාලියං; විශාලාමහනුවර, මහාවනෙ; මහවනයෙහි, කුටාගාර සුසාලායං; මැනවින් කරන ලද කුටාගාර ශාලාවෙහි, වසනෙ; වාසය කරන සේක.

02. තදා; එකල, ජිනසස මාතුච්ඡා; බුදුරදුන්ගේ සුළුමව වූ, මහාගොතමී හිකුබ්බතී; මහාප්‍රජාපතී ගෝතමී තෙරණිය, තහිං පුරෙ ඒ නගරයෙහි කතො; කරන ලද, රමෙම; රමය වූ, හිකුබ්බතී උපසසයෙ; මෙහෙණවරෙහි (හික්‍ෂුණී ආරාමයෙහි), වසී; වාසය කළා ය.

03. විමුක්තාහි; සසරින් මිදුණා වූ, පඤ්චහි හිකුබ්බතීසතෙහි සහ; පන්සියයක් හික්‍ෂුණීන් වහන්සේලා සමග, රහොගතාය; විවේකීව වසන, තසසා; ඇයගේ, විතතසස, සිතේ; එවං; මෙබඳු, විතකකිතං; මනෝ සංකල්පයක්, ආසි; පහළ විය.

04. අහං; මම, බුද්ධසස පරිනිබ්බාණං වා; බුදුන්ගේ පිරිනිවීම හෝ, සාවකගග්ගසස වා; දෙ අගසව්වන් වහන්සේලාගේ පිරිනිවීම හෝ, රාහුල ආනන්ද නන්දානං; රාහුල ආනන්ද නන්ද තෙරවරුන්ගේ පිරිනිවීම හෝ, පසසිකුං; දක්නට, න ලච්ඡාමී; නො ලබන්නෙමි.

05. ලොකනාථෙත; ලොවට පිහිට වූ, මහෙසිනා; මහර්ෂීන් වහන්සේ විසින්, අනුඤ්ඤානා; අනුදන්තා ලද්දේ, පටිගච්ච; කල් ඇතිව, ආයුසංඛාරෙ ඔසසජ්ඣාන; ආයුසංස්කාරයන් හැර දමා, නිබ්බුතීං; නිවනට, ගච්ඡෙය්‍යං; යන්නෙමි නමි මැනවි.

06. පඤ්චසතානං අපි හිකුබ්බතීනං; පන්සියයක් හික්‍ෂුණීන්ට ද, තථා; එබඳු, විතකකිතං; විතර්කයක් (සංකල්පනාවක්), ආසි; විය, බෙමාදිකානං අපි; බෙම ආදී තෙරණීවරුන්ට ද, එතං එව විතකකිතං; මෙම සංකල්පනාව ම, ආසි; විය.

07. තදා; එකල, භුමිවාලො ආසි; මහපොළව කම්පා විය, මෙසදුඤ්ඤි; මේස ගර්ජනා නමැති බෙරහඬ, නාදිනා; නාද විය, උපසසය අධිවජ්ඣායො; මෙහෙණවරට අරක්ගත්, දෙවනායො; දේවනාවෝ, සොකපීළිනා; ගෝකයෙන් පෙළුණාහු, සකරුණං, දුක්සහිතව විලපනා; වැළපෙමින්, තස්; එහි, අසසුනි පවතග්ගං; කඳුළු සැලුණ.

08. හි; එසේම, තා මිත්තා හිකුබ්බතියො; ඒ (ගෝතමී තෙරණිය හා) මිත්‍ර හික්‍ෂුණීහු, ගොතමීං උපගන්ඤානා; ගෝතමී තෙරණිය වෙත එළඹ, පාදෙ සිරසා නිපච්ච; පා මත සිරසින් වැද වැටී, ඉදං වචනං; මේ වචනය, අබ්‍රවුං; කීවාහු ය.

09. අයෙය; ආර්යාවෙහි, තොයලවාසිත්තා මයං; දියපොදකින් දෝවනය කරගත් අපි, තස්; එහි, රහොගතා; හුදෙකලාව කල්ගෙවීමු, සා අවලා භුමී; ඒ නිශ්චල පොළව, වලිතා; සෙලවිණ, දෙවදුඤ්ඤි; මේස ගර්ජනා නමැති බෙරහඬ, නාදිනා; නාද විය, පරිදෙවා ච;

වැළපීම ද ඇසෙයි, ගොතමී; ගෝතමීන් වහන්ස, නූන; ඒකාන්තයෙන්, කීමඝං; මේ කුමක් නිසා ද?

10. තදා; එකල්හි, සා; ඕ තොමෝ, යථා; යම් පරිද්දෙන්, පරිචිතකකිතං; විතර්ක කරන ලද නම්, සබ්බං; (ඒ) සියල්ල, අවොච; කීවාය, තායො සබ්බා අපි; ඒ සියලු හික්ෂුණීහු ද, යථා පරිචිතකකිතං; යම් සේ විතර්ක කරන ලද අයුරු, ආභංසු; කීවාහු ය.

11. සුබ්බතෙ අයො; මනා පැවතුම් ඇති ආර්යාවෙහි, පරමං; ඉතා උතුම් වූ, සිවං; නිවන, තෙ; ඕබට, යථා රුචිතං; යම් අයුරකින් රිසි වේ නම්, (මයං) සබ්බා අපි; (අපි) සියල්ලෝ ද, බුද්ධානුඤ්ඤාය; බුදුරදුන්ගේ අනුදනුමෙන්, නිබ්බායිසසාම; පිරිනිවන් පාන්නෙමු.

12. මයං, අපි; සහ එව ; එක්ව ම, සරා'පි ව; ගිහිගෙයින්, හවා'පි ව; හවයෙන් ද, නිකඛිතතා; නික්මුණෝ වෙමු, සහ එව; එක්ව ම, උතතමං නිබ්බාණපුරං; උතුම් නිවන් පුරයට, ගම්ස්සාම; යන්නෙමු.

13. තදා; එවිට, සා; ඕතොමෝ, නිබ්බානාය වජනනීතං; නිවනට යන්නන්ට, කිං වකඛාමී ඉති; කුමක් කියමි ද'යි, වදං; කියමින්, සබ්බාහි සහ, සියල්ලන් සමග, හිකඛුනීනිලයා; හික්ෂුණී ආරාමයෙන් (මෙහෙණවරින්), නිගච්ඡ; නික්මුණා ය.

14. උපසස්සයෙ; මෙහෙණවරට, අධිවජ්ඣා; අරක්ගත්, යා දෙවතා; යම් දෙවිකෙනෙක් වෙත් නම්, තා; ඒ දෙවිවරු, මෙ; මට, ඛමනතු; ක්ෂමා කෙරෙත්වා, ඉදං; මෙය, මම; මාගේ, හිකඛුනීනිලයසස; මෙහෙණවරේ, පච්ඡමං දසසනං; අවසන් දැක්ම යි.

15. යඝං; යම් තැනක, ජරා වා; ජරාව හෝ, මච්ච වා; මරණය හෝ, නඤ්ඤි; නැද්ද, අප්පියෙහි සමාගමො; අප්පියයන් හා එක්වීමක් හෝ, පියෙහි; ප්‍රියයන්ගෙන්, විප්පයොගො; වෙන්වීමක්, න අඤ්ඤි; නං අසංකතං; ඒ අසංකත (හේතුප්‍රත්‍යයෙන් හට නොගත්) නම් වූ නිවනට, වජ්ඣසං; යන්නෙමි.

16. අචීතරාගා; රහත් නොවූ, සුගතොරසා; බුද්ධපුත්‍රයෝ, තං වචනං; ඒ වචනය, සුඤ්ඤා; අසා, සොකට්ඨා; ශෝකයෙන් පීඩිත වූවාහු, අහෝ; අනේ, නො; අපගේ, අප්පපුඤ්ඤාතා; පින් මදකම යැයි, පරිදෙවිංසු; වැලපුණාහු ය.

17. තාහි විනා; ඒ හික්ෂුණීන්ගෙන් තොරව, අයං හිකඛුනීනිලයො; මේ මෙහෙණවර, සුඤ්ඤා භුතො; හිස් විය, පහාතෙ; උදැසන, තාරායො විය; තරු මෙන්, ජනොරසා; බුද්ධ පුත්‍රිය හික්ෂුණීහු, න දිසසනති; දක්නට නො ලැබෙත්.

18. පඤ්චහි නදීසතෙහි; පන්සියයක් ගංගාවන් සමග, ගංගා; ගංගා නම් ගඟ, සාගරං ඉච; සාගරයට වදින්නා සේ, ගොතමී; ගෝතමිය, පඤ්චහි සතෙහි සහ, පන්සියයක් හික්ෂුණීන් සමග, නිබ්බානං යාති; නිවනට යයි.

19. රථිකාය; විථියෙහි, වජනතිං තං; වඩනා ඇය, දිසවා; දූක, සදධා උපාසිකා; සැදුහැති උපාසිකාවෝ, සරා නිකකමම; ගෙයින් නික්ම, පාදෙසු නිපවව; පාමුල වැටී, ඉදං; මේ වදන්, අබ්බුං; කීවාහු ය.

20. මහාහොගෙ; මහපිනැති උත්තමාවනි, (අම්හෙ) පසීදසසු; (අප කෙරෙහි) පහදිනු මැනවි, අනාථායො නො; අනාථ වූ අප, විහාය; හැරදමා, තයා; ඔබ විසින්, නිබ්බාතුං; පිරිනිවන් පාන්නට, න යුතං ඉති; නො සුදුසු යැයි, තා; (ඇලා) ඒ හිඤ්ඤාණිහු, අටං; මහත් සේ හඬනඟා, විලපිංසු; විලාප දුන්න.

21. තාසං; ඇලාගේ, සොකපහාණස්මං; ශෝක දුරුකිරීම සඳහා, මධුරං ගිරං; මිහිරි වදන්, අවොච; කීවාය, පුතතා; දරුවෙහි, රුදිතෙන අලං; හැඬීමෙන් කම් නැත, වො; තොපට, අස්ස; අද, අයං භාසකාලො; මේ සිතාසීමට කාලය යි.

22. මයා; මා විසින්, දුකං; දුක, පරිඤ්ඤාතං; පිරිසිද දන්නා ලදී, දුකබ්බෙතු; දුකට හේතුව, විචජ්ජනො; දුරුකරන ලදී, මෙ; මා විසින්, නිරොධො; නිවන, සච්ඡකතො; පසක් කරන ලදී, මගො ච අපි; මාර්ගය ද, සුභාවිතො; මැනවින් වඩන ලදී.

23. මයා; මවිසින්, සත්ථා; ශාස්තෘන් වහන්සේ, පරිවිණේණා; ඇසුරු කරන ලදහ, බුද්ධසස සාසනං; බුදුන්ගේ අනුශාසනය, කතං; කරන ලදී, ගරුකො භාරො; පඤ්චස්කන්ධය නමැති මහත් බර, ඔහිනො; බහා තබන ලදී, භවනෙනති; භවයන් පිළිබඳ ආශාව, සමුභතා; මුලිනුපුටාලන ලදී.

24. අගාරසමා; ගිහි ගෙයින් නික්ම, අනගාරියං; අනගාරික වූ බුදුසසුන්හි, යසස අත්ථාය; යම් අර්ථයක් සඳහා, පබ්බජ්ඣා; පැවිදි වූයෙමි ද, සබ්බසංඤ්ඤාජනකබ්බයො; සියලු සංයෝජන නැති කළ, සො අත්ථො; ඒ අර්ථය, මෙ; මා විසින්, අනුප්පතො; ලබන ලදී.

25. බුද්ධො ච; බුදුරජාණන් වහන්සේ ද, තසස; උන්වහන්සේගේ, අනුනො සද්ධමමො; අනුන ව සද්ධර්මය, යාව; යම්තාක්, තිට්ඨති; පවතී නම්, තාව; ඒ තාක්, මෙ, මට, නිබ්බාතුං; පිරිනිවන්ට, කාලො; කාලය යි, පුතතිකා; දියණිවරුනි, මං; මා ගැන, මා සොචං; ශෝක නො කරවු.

26. කොණ්ඩඤ්ඤ ආනන්ද නන්ද ආදී; කොණ්ඩඤ්ඤ ආනන්ද, නන්ද, ආදී තෙරවරු ද, ජනො රාහුලො; සසර දිනු රාහුල තෙර ද, තිට්ඨනති; සිටිති, සඛෙසා; සඛිස තෙමේ, සුඛිතො; සුඛිත ය, සහිතො; හිත සහිත ය, තිස්ථියා ච; තීර්ථකයෝ ද, හතදප්පා; නැසුණු දර්ප ඇත්තෝ ය.

27. ඔකකාකචංසසස; ඔක්කාකචංසයේ, මාරමද්දනො; මරුන් මඩනා, යසො; කීර්තිය, උසසිතො; උස්ව නැඟ සිටියේ ය, පුතතිකා; දරියනි, සමපති; දන්, මෙ, මට, නිබ්බානස්ථාය; නිවන් සඳහා, කාලො නනු; කාලය නොවේ ද?

28. විරප්පහුති; බොහෝ කලක් පටන්, මයාං; මගේ, යං පස්ථිතං; යම් ප්‍රාර්ථනාවක් වී ද (එය), අස්ස; අද, සිජ්ඣතො; සිදුවේ, අයං; මෙය, ආනන්දභෙරිකාලො; සතුටු බෙර වැයීමට

කාලය යි, පුතනිකා; දූරියනි, වො; නොපගේ, අසසුහි; කඳුළුවලින්; කිං; කවර ප්‍රයෝජනයක් ද?

29. සවෙ; ඉදින්, මයි; මා කෙරේ, දයා අත්; දයාවක් ඇත්නම්, යදි; යම් හෙයකින්, කතකුකුකා; කතකුකාවක්, අත්; ඇත්නම්, සබ්බා; සියල්ලෝ, සද්ධම්මධර්මිනියා; සද්ධර්මයාගේ පැවැත්ම සදහා, දළුභං; දූඨි, විරියං; විරිය, කරොථ; කරවු.

30. මයා; මා විසින්, යාවිතො; අයදනා ලද්දේ, සමබ්බදෙධා; බුදුන් වහන්සේ, ටීනං; කාන්තාවන්ට, පබ්බජ්ජං; පැවිද්ද, අදාසි; දුන් සේක, තසමා; එනිසා, යථා; යම්සේ, අහං; මම, නන්දිසසං; සතුටු වූයෙමි ද, තථා; එසේ ම, තං අනුකිට්ඨථ; ඒ අනුව සිටිවු.

31. තා; ඇ, එවං; මෙසේ, අනුසාසිඤා; අනුශාසනා කොට, හිකුනිති; මෙහෙණන් විසින්, පුරකකතා; පෙරටු කරන ලද්දේ, බුද්ධං; බුදුන් වහන්සේ වෙත, උපෙචච; එළඹ, වන්දිඤා; වැද, ඉදං වචනං; මේ වචනය, අබ්චි; කීවා ය.

32. සුගත; සුගතයන් වහන්ස, අහං; මම, තෙ; ඔබගේ, මාතා; මව වෙමි, වීර; වීරයන් වහන්ස, ඤං ච; ඔබ වහන්සේ ද, මම; මාගේ, පිතා; පියා වෙහි, නාථ; නාථයන් වහන්ස, සද්ධම්ම සුබ්බදො; සදහම් සුව දෙන තැනැත්තා වෙහි, ගොතම; ගෞතමයන් වහන්ස, තයා; ඔබ නිසා, ජාතා අමහි; උපන්නී වෙමි.

33. සුගත; සුගතයන් වහන්ස, තච අයං රූපකායො; ඔබගේ මේ රූපකාය, මයා; මා විසින්, සංචඩ්ඪිතො; වඩන ලදී, තයා; ඔබ වහන්සේ විසින්, මම; මාගේ, අනින්දියො; අනින්දනීය, ධම්මකායො; ධර්මකාය; සංචඩ්ඪිතො; වඩන ලදී.

34. මයා; මා විසින්, ඤං; ඔබ, මුහුතං; මොහොතක්, තණ්හාසමනං; තෘෂ්ණාව සමනය කිරීම, සදහා, බීරං; කිරි, පායිතො; පොවන ලද්දේ වෙත, තයා; ඔබ වහන්සේ විසින්, අහං; මම, අචචනසනං හි; අතිශයින් ශාන්ත වූ, ධම්මබීරං; දහම් නමැති කිරි, පායිතා; පොවන ලද්දේ වෙමි.

35. මහාමුනෙ; මහමුනිවරයානෙහි, ඤං; ඔබ වහන්සේ, මයාං; මා හට, වද්ධනරකකතො; වැඩිමෙහි හා රැකීමෙහිලා, අනණො; ණයගැති නො වෙති, පුතකාමා; පුතුන් කැමැති, යා ටීයො; යම් ස්ත්‍රීහු වෙත් නම්, තා; ඔවුහු, තාදිසං; ඔබ බඳු, සුතං; පුතකු, ලහනතු; ලබන්නවා!

36. මන්ධාතාදි නරිඤානං; මන්ධාතු ආදී රජවරුන්ගේ, යා මාතා; යම් මවක් වූවා නම්, සා; ඕ තොමෝ, භවණණවෙ; බවසයුරෙහි, නිමුග්ගා; ගිලුණා ය, පුතක; පුත්‍රයාණනි, තයා; ඔබ විසින්, අහං; මම, භවසාගරා; බවසයුරෙන්, තාරිතා; එතෙර කරවන ලද්දේ වෙමි.

37. රකුකුකා මාතා; රාජමාතා, මහෙසි; රාජමහෙසි, ඉති නාම; යන නම, ඉත්ථිනං; ස්ත්‍රීන්ට, සුලභං; සුලභ ය, බුද්ධමාතා ඉති; බුද්ධමාතා යන, යං නාමං; යම් නමක් වේ ද, එතං; මෙය, පරමදුලභං; අතිශයින් දුර්ලභ ය.

38. වීර; වීරයන් වහන්ස, මම; මාගේ, තං ව පණිධානං; ඒ ප්‍රණිධිය ද, තයා; ඔබගෙන්, මයා; මවිසින්, ලද්ධං; ලබන ලදී, අණුකං වා; කුඩා වූ හෝ; මහනතං වා; මහත් වූ හෝ, තං සබ්බං; ඒ සියලු දෑ, මයා; මා විසින්, පූර්වං; පූර්ව ලදී.

39. ඉමං කලෙබර; මේ ශරීරය, විභාය; හැර, පරිනිබ්බාකුං; පිරිනිවේන්තට, ඉච්ඡාමි; කැමැත්තෙන්, වීර; වීර වූ, දුක්ඛනතකරනායක; දුක් කෙළවර කළ නායකයන් වහන්ස, මෙ; මට, අනුජානාහි; අනුදන වදාළ මැනවි.

40. චක්ක අඛකුසධජාකිණේණ; වක්‍ර, අභිකුස, ධජ ලකුණුවලින් ගැවසීගත්, කමල කොමලෙ; පියුම් බඳු සියුමැලි වූ, පාදෙ පසාරෙහි; පා දිගු කරනු මැනවි, පුත්තපෙමසා; පුත්‍රප්‍රේමයෙන්, තෙ; ඔබ වහන්සේට, පණාමං කරිසසං; ප්‍රණාම කරන්නෙමි.

41. සුවණණරාසි සංකාසං; රත්කදක් බඳු, සරීරං; ශරීරය, පාකටං කුරු; ප්‍රකට කරනු මැනවි, (පෙන්වන්න) නායක; නායකයන් වහන්ස, තෙ; ඔබ වහන්සේගේ, දෙහං; ශරීරය, සුද්ධිං කඛා; හොඳින් දැකීම කොට, සනතිං ගච්ඡාමි; නිවනට යමි.

42. දවනිංසලකඛණ උපෙනං; දෙතිස් ලකුණින් යුතු, සුප්පහලඛකතං; මනා ප්‍රභාවයෙන් අලංකාර වූ, සඤ්ඤාසානා; සැඳෑ වලායෙන් ඉවත් වූ, බාලඅකකං ඉච; ළහිරු වැනි වූ, තනුං; ශරීරය, ජනො; බුදුන් වහන්සේ, මාතුච්ඡං; සුඵමචට, දසසයී; පෙන්වූ සේක.

43. තතො; ඉක්බිති, සා; ඕතොමෝ, ඵුලලාරවිඤ්ඤාසංකාතෙ; පිපුණු පියුමක් බඳු, කරුණාදිවචසනනිහෙ; ළහිරු බඳු ප්‍රභා ඇති, වක්කඛකිතෙ; වක්‍ර ලක්ෂණයෙන් යුතු, පාදතලෙ; සිරිපාමතුයෙහි, සිරසා පති; සිරසින් වැද වැටුණා ය.

44. අදිවචකුලකෙතුකං; සූර්යවංශයට ධජයක් වැනි වූ, නරාදිවචං; නරශ්‍රේෂ්ඨයන්, මයනං; මගේ, පච්ඡමෙ මරණෙ; අන්තිම මරණයේ දී, පණමාමි; ප්‍රණාම කරමි, අහං; මම, තං; එය, පුතො; නැවත, න ඉක්කාමි; බලාපොරොත්තු නො වෙමි.

45. ලොකගහ; ලෝකාග්‍රයන් වහන්ස, ඉඤ්චියො නාම; ස්ත්‍රීහු නමි, සබ්බදොසකරා; සියලු දොස්වලට ආකරයක් යැයි, මතා; දන්නා ලදී හෙවත් ප්‍රසිද්ධය. කරුණාකර; කරුණාකරයන් වහන්ස, යදි; ඉදින්, මෙ; මාගේ, කොච්චි දොසො; කිසියම් වරදක්, අඤ්චි; ඇත්නමි, තං බමසසු; එය ඤාමා කරනු මැනවි.

46. යං; යම් කරුණක් නිසා, අහං; මම, ඉඤ්චිකානං; ස්ත්‍රීන්හට, පබ්බජ්ජං; පැවිද්ද, පුනප්පුනං; නැවත නැවත, යාවිං; ඉල්ලුවෙමි ද, නරාසහ; නරශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්ස, වෙ; ඉදින්, තඤ්ච; එහි, මෙ දොසො අඤ්චි; මගේ වරදක් ඇත්නමි, තං බමසසු; එයම ඤාමා කරනු මැනවි.

47. වීර; වීරයන් වහන්ස, තච අනුඤ්ඤාය; ඔබගේ අනුදානමෙන්, භික්ඛුනියො; භික්ෂුණිහු, මයා; මා විසින්, සාසිතා; අනගාසනා කරන ලද්දාහු ය, වෙ; ඉදින්, තනු; එහි ලා, දුන්නිතං අඤ්චි; වරදවා කළ අනුගාසනයක් ඇත්නමි, බමාධිප; ඤාමාධිපතියාණන් වහන්ස, තං බමසසු; එය ඤාමා කරනු මැනවි.

48. ගුණභූසනෙ; ගුණයෙන් අලංකාර වූ තැනැත්තිය, අකබනෙන; ඤාමා කිරීමට කරුණු නැති කල්හි, බන්ධනබලං; ඤාමා කළ යුතු, කිං නාම භවෙ; කුමක් නම් වන්නේ ද, නිබ්බානාය; පිරිනිවීම සඳහා, වජ්ජනියා; යන්නාවූ, තෙ; ඔබට, උත්තරං; වැඩිදුර, කිං වකඛාමී; කුමක් කියමි ද?

49. සුදොධ; පිරිසිදු වූ, අනුනෙ; (කළ යුතු කිසෙහි) අඩු නැති, මම; මාගේ, හික්ඛුසඛෙස; හික්ඛු සංඝයා, ඉතො ලොකා; මෙලොවින්, නිසසරිතුං කමනෙන; නික්මයාමට යන කල්හි, පභාතකාලෙ; උදෑසන, ගභානං; ග්‍රහතාරකාවල, ව්‍යසනං දිස්වාන; නැතිවීම දැක, වජුලොධා; සඳරේඛා, නිය්‍යාති ඉව; නික්ම යන්නාක් මෙනි.

50. සුමෙරුං; මහාමේරු පර්වතය වටා යන, වජුනුගතා; සඳ අනුව යන, තාරා ඉව; තරු මෙන්, තදෙනරා හික්ඛුනියො; ඒ අනෙක් හික්ඛුණිහු, ජනගහං; ජනේන්ද්‍රයන් වහන්සේ, පදකඛිණං කකා; ප්‍රදක්ෂිණා කොට, පාදෙ නිපව්ව; පාමුල වැද වැටී, මුඛතනං සමුදිකඛමානා; මුවග බලමින්, ධීතා; සිටියාහු ය.

51. තව දසසනෙන; ඔබගේ දැකීමෙන්, වකඛුං; ඇස, න තිත්තපුඛබං; තෘප්ත නොවූ විරු ය. තව භාසිතෙන; ඔබගේ වචනයෙන්, සොතං; කණ, න; තෘප්ත නොවූ විරු ය, කෙවලං; හුදෙක්, මම; මාගේ, තං එකමෙව විතනං; ඒ එක ම සිත, ධමමරසෙන; දහමිරසයෙන්, තිත්තං; තෘප්තියට, පප්පය්‍ය; පැමිණ සිටියි.

52. නරපුඛගව; නරශ්‍රේෂ්ඨයාණෙනි, නදනො; අහිත නාද පවත්වන, වාදිදප්ප අපභාරිනො; වාද කරන්නවුන්ගේ මානය මථනය කරන, තෙ වදනං; ඔබගේ ශ්‍රී මුඛය, යෙ දකඛනති; යමෙක් දකිත් ද, තෙ; ඔවුහු, ධඤ්ඤා; පින්වත්තයෝ ය.

53. ගුණධර; ගුණධාරී උතුමාණෙනි, දීසඛගුලී; දිගු ඇඟිලි ඇති, තමබනබෙ; තඹවත් නිය ඇති, ආයතපණිකෙ; දිග විලුඹ ඇති, සුභෙ; ශුභ වූ, පාදෙ; (ඔබගේ) පාදයන්, යෙ; යමෙක්; පණමිසසනති; වදිත් ද, තෙ අපි; ඔවුහු ද, ධඤ්ඤා; පින්වත්තයෝ ය.

54. නරුත්තම; නරශ්‍රේෂ්ඨයාණෙනි, තෙ; ඔබගේ, මධුරානි; මිහිරි වූ; පහට්ඨානි; ප්‍රහර්ෂය ඇති කරන, දොසගසානි; ද්වේෂය නැති කරන, හිතානි; හිත වූ, වාකානි; වචන, යෙ සොසසනති; යමෙක් අසත් ද, තෙ අපි; ඔවුහු ද, ධඤ්ඤා; පින්වත්තයෝ ය.

55. මහාවීර; මහාවීරයන් වහන්ස, තෙ; ඔබගේ, පාදපුෂ්පනප්පරා; පිදීමෙහි නිරත වූ, තිණණසංසාරකනතාරා; තරණය කළ සසර කතර ඇති, අහං; මම, සිරිමතො; ශ්‍රීමතාණන්ගේ, සුවාකොන; සුඤ්ඤාවාකායෙන්, ධඤ්ඤා; පින්වත්තියක් වීමි.

56. තතො; ඉක්බිති, සුඛබතා සා; මනා පැවතුම් ඇති ඇ, හික්ඛුසඛෙසං අපි; හික්ඛු සංඝයාට ද, අනුසාසෙකා; අනුශාසනා කොට, රාහුලානඤ්ඤා ච; රාහුල, ආනඤ්ඤා, නඤ්ඤා තෙරවරුන් වඤ්ඤා; වැද, ඉදං; මේ වචන, අබුචි; පැවසුවා ය.

57. ආසිවිස ආලයසමෙ; සර්පයන් වසන කුඹසක් සමාන වූ, රොගාවාසෙ; රොගයනට වාසස්ථාන වූ, දුකඛසංඝාතෙ; දුක්කඳක් වූ, ජරාමරණගොචරෙ; ජරාමරණයන්ට ගොදුරු වූ, කලෙබරෙ; ශරීරයෙහි, නිබ්බින්නා; කළකිරුණෙමි.

58. නානාකලිමලාකිණේණ; නොයෙක් කුණු කසලින් ගැවසීගත්, පරායතෙත; අනුන් අයත් වූ (තමා සතු නොවූ), නිරීහකෙ; අකර්මණ්‍ය වූ ශරීරයෙහි (කලකිරුණෙමි), තෙත; එනිසා, නිබ්බාසිතූ; පිරිනිවේන්තට, ඉච්ඡාමි; කැමැත්තෙමි, පුත්තකා; දරුවනි, අනුමඤ්ඤථ; අනුදනිවු.

59. චිතසොකා; පහ වූ ශෝක ඇති, නිරාසවා; ආශ්‍රව රහිත, නඤ්ඤා ව; නඤ්ඤ තෙරණුවෝ ද, රාහුලභද්දො ව; රාහුල භද්‍ර තෙරුන් වහන්සේ ද, අවලට්ඨිතිපීරා; පර්වතයක් මෙන් ස්ථිරව, ධීතා; සිටියාහු, ධම්මකං; දහම් ස්වභාවය, අනුවිනතයුං; අනුව සිතුවාහු ය.

60. සඛ්ඛකං; හේතුප්‍රත්‍යයෙන් හටගත්, ලොලං; සැලෙන, අසාරං; අසාර වූ, කදලුපමං; කෙසෙල්කදක් බඳු, මායාමර්විසදිසං; මායාවක් හා මිරිඟුවක් සමාන වූ, ඉත්තරං; බෙහෝ කල් නොපවත්නා, අනවට්ඨිකං; ස්ථිරව නොසිටි (ශරීරයට); ධීරඤ්ඤ; නිඤ්ඤා වේවා.

61. යඤ්ඤ; යම් කරුණෙක්හි ලා, අයං නාම; මෝතොමෝ වූකලී, ජනසස; බුදුරදුන්ගේ, මාතූච්ඡා; සුඵමච ය, බුද්ධපොසිකා; බුදුරදුන් පෝෂණය කළ, ගොතමී; ගෝතමිය, නිධනං යාති; පිරිනි වීමට යයි, සඛ්ඛසඛ්ඛකං; සියලු සංස්කාර ධර්ම, අනිච්චං; අනිත්‍ය ය.

62. තදා; එකල, අනඤ්ඤා; ආනඤ්ඤ තෙරණුවෝ, සෙබ්බො; සෙබ පුද්ගලයෙකි (සෝවාන් වූවෙකි), ජනවච්ඡලො; බුදුරදුන් කෙරෙහි සෙනෙහෙ ඇත්තෙකි, සොකටො; සොවින් පෙළුණු, සො; හෙතෙම, අසුසුනි ධරනො; කදලු දරමින්, තඤ්ඤ; එහිදී, කරුණං; අනුකම්පාවෙන්, පරිදෙවති; වැළපෙයි.

63. හා; අහෝ, ගොතමී; ගොතමිය, සනතිං; ශාන්තියට, යාති; යයි, න විරෙන එව; නොබෝ දිනකින් ම, නුතං; ඒකාන්තයෙන්, බුද්ධො අපි; බුදුරජාණන් වහන්සේ ද, නිරිඤ්ඤානො; ඉඤ්ඤා රහිත, අග්ගි ඉච; ගින්න මෙන්, නිබ්බුතිං; නිවනට, ගච්ඡති; යති.

64. එවං; මෙසේ, විලපමානං; වැලපෙන, තං ආනඤ්ඤං; ඒ ආනඤ්ඤ තෙරුන්ට, ගොතමී; ගෝතමිය, ආහ; කීවාය, සුභිසාගර; ශ්‍රැතියට සාගර වූ, ගමහීර; ගැඹුරු ගුණ ඇති, බුද්ධපට්ඨානපපර; බුද්ධෝපස්ථානයෙහි තත්පර වූ,

65. පුත්ත; පුත්‍රය, හාසකාලෙ; සිතහවට කාලය, උපට්ඨිතෙ; එළඹී කල, සොචිතූං; ශෝක කරන්නට, න යුත්තං; සුදුසු නැත. පුත්ත; පුත්‍රය, නිබ්බානං; නිවනට, සමුපාගතං; එළඹී මෙ; මට, තච; ඔබගේ, සරණං; පිහිට ය.

66. තාත; දරුව, තයා; ඔබ විසින්, සමජ්ඣිට්ඨො; මනාව ඇරයුම් කරන ලද (බුදුහු), නො; අපට, පබ්බජ්ජං; පැවිද්ද, අනුජානි; අනුදත්ත, පුත්ත; පුත්‍රයාණෙනි, විමනො මා හොති; දොම්නස් නො වන්න, තෙ; ඔබගේ, පරිසසමො; උත්සාහය, සඵලො; සඵල ය.

67. පුරාණෙහි තිස්සීකාවරියෙහි අපි; පැරණි තීර්ථක ආචාර්යවරුන් විසිනුදු, යං; යම් නිවනක්, න දිට්ඨං; නො දක්නා ලද ද, තං පදං; ඒ නිර්වාණ පදය, සත්තවසසාහි; සත්භවිරිදි,

සුකුමාරිහි; සියුමැලි දූරියන් විසිනුදු, වෙදිකං; දූනගන්නා ලදී.

68. බුද්ධසාසනපාලනා; බුදුසසුන පාලනය කරන, පුතන; පුත්‍රයාණෙනි, තව; ඔබගේ, පව්ශම; අවසාන, දසසනං; දූකීම යි, යඤ්ථ; යම්කැනක, ගතො; ගියේ, න දිසසතෙ; නො දක්නා ලැබේ ද, අහං; මම, තඤ්ථ; එහි, ගවණාමි; යමි.

69. කදාවි; කිසියම් දිනක, ලොකගතනයකො; ලොකාග්‍ර වූ නායකයන් වහන්සේ, ධම්මං දෙසෙනො; ධර්මය දේශනා කරමින්, බිපි, කිවිසි සේක් ද, තදා; එවිට, අහං; මම, අනුකම්පිකා; අනුකම්පා ඇත්තී, ආසිංසවමං; ආශීර්වාද වචනයක්, අවොචං; කීවෙමි.

70. මහාවීර; මහාවීරයන් වහන්ස, වීරං ජීව; බොහෝ කල් ජීවත්වන සේක්වා, මහාමුනෙ; මහා මුනිවරයාණෙනි, කපපං; කල්පයක්, තිට්ඨ; වැඩ සිටින්න, සබ්බලොකසස; සියලු ලෝකයාට, අඤ්ථාය; වැඩ පිණිස, අජරාමරො; අජරාමර, හවසසු; වන සේක්වා.

71. තථාචාදිනිං; එසේ කියන්නාවූ, තං මමං; ඒ මට, සො බුද්ධො; ඒ බුදුන්වහන්සේ, එතං; මෙය, අබ්බුචි; කී සේක, ගොතමී; ගෝතමිය, යථා වඤ්ඤි; ඔබ යම් අයුරකින් වදිති ද, බුද්ධො; බුදුවරු, එවං නහි වඤ්ඤා; මෙසේ නොවැන්ද යුත්තාහ.

72. සබ්බඤ්ඤා; සර්වඥයන් වහන්ස, වරහි; එසේ නම්, තථාගතා; තථාගතයන් වහන්සේලා, කථං; කවර අයුරකින්, වඤ්ඤබ්බා; වැන්ද යුත්තාහු ද, බුද්ධො; බුදුවරු, කථං; කවර අයුරකින්, අවඤ්ඤා; නො වැන්ද යුත්තාහු ද, පුච්ඡතො; විමසන ලද, මෙ; මට, අකඛාහි; කියනු මැනවි.

73. ආරදධවීරියෙ; පටන්ගන්නා ලද වීර්ය ඇති, පහිතතො; නිවන් පිණිස යොමු කළ සිත් ඇති, නිවමං; නිරතුරු, දඤ්ඤපරකකමෙ; දූඨ උත්සාහ ඇති, සමගො, සමගිව සිටිනා, සාවකෙ; ශ්‍රාවකයන්, පසෙස; දක්නේ නම්, එසා; මෙය, බුද්ධාභිවඤ්ඤා; බුදුරජුන්ට කරන වන්දනාව වෙයි.

74. තතො; ඉක්බිති, උපසසයං; මෙහෙණවරට, ගතඤ්ඤා; ගොස්, එකිකා අහං; එකලා වූ මම, විචිතනයිං; සිතුවෙමි, තිභවනතගො; ත්‍රිවිධ භවයන්හි අන්තයට ගිය, නාථො; නාථයන් වහන්සේ, සමගං; සමගි වූ, පරිසං; පිරිස, රොචෙහි; රුචි කරති.

75. හඤ්ඤා; ඒකාන්තයෙන්, අහං; මම, පරිනිබ්බිසසං; පිරිනිවන් පාන්නෙමි, තං; එය, විපතතිං; විපත්තියක් ලෙස, මා අදදසං; නො දිටිමි, අහං; මම, එවං; මෙසේ, විතනයිඤ්ඤා; සිතා, ඉසිසතමං; බුදුන් වහන්සේ, දිසවාන; දැක,

76. විනායකං; ශ්‍රේෂ්ඨ නායකයන් වහන්සේට, මෙ; මාගේ, පරිනිබ්බානකාලං; පිරිනිවන් පානා කාලය, ආරොචෙසිං; සැලකලෙමි, තතො; ඉක්බිති, සො; ඒ බුදුන් වහන්සේ, ගොතමී; ගෝතමිය, කාලං ජානාහි; කල් දනුවයි, සමනුඤ්ඤාසි; අනුදත්ත.

77. මයාං; මවිසින්, කිලෙසා; ක්ලේශයෝ, ක්‍රමාපිතා; දවන ලදහ, සබ්බ භවා; සියලු භවයෝ, සමුහතා; මුලිනුපුටා දමන ලදහ, බන්ධනං ඡෙද්වා; බැඳුම් බිඳ හැසිරෙන, නාගී ඉච; ඇත් රැජිනියක මෙන්, අනාසවා; ආශ්‍රව රහිතව, විහරාමි; වාසය කරමි.

78. වත; ඒකාන්තයෙන්, බුද්ධසෙධධස්ස; ශ්‍රේෂ්ඨ බුදුන් වහන්සේගේ, සන්තිකෙ; සමීපයේ, මෙ; මට, සවාගතං ආසි; යහපතක් විය, තිස්සො විජ්ජා; ත්‍රිවිද්‍යාවෝ, අනුප්පතතා; ලබන ලදහ, බුද්ධස්ස සාසනං; බුදුන්ගේ අනුසාසනාව, කතං; කරන ලදී.

79. වතස්සො පටිසම්භිදා ව; සිවු පිලිසිඹියා ද, ඉමෙ අධ්‍ය විමොක්ඛා ව; මේ අන්ටවිමෝක්ෂ ද, ඡළහික්ඛා; ෂඩ් අභිඥාවන් ද, සව්ඡකතා; සාක්ෂාත් කරන ලදී, බුද්ධස්ස සාසනං; බුදුන්ගේ අනුශාසනාව, කතං; කරන ලදී.

80. ගොතමී; ගෝතමිය, ථීනං; ස්ත්‍රීන්ගේ, ධම්මාභිසමයෙ; ධර්මාවබෝධයේ දී, යෙ බාලා; යම් අඥාන කෙනෙක්, විමතිං; වැරදි මතයකට, ගතා; ගියාහු ද?, තෙසං; ඔවුන්ගේ, දිට්ඨිපහානත්ථං; දෘෂ්ටිප්‍රභාණය පිණිස ඉද්ධිං දසෙසහි; සෘද්ධි දක්වන්න.

81. තදා; එකල්හි, ගොතමී; ගෝතමී තෙරණිය, සමබුද්ධං; බුදුන් වහන්සේට, නිපචච; වැද, අම්බරං; අහසට, උප්පතිත්වාන; පැන නැඟී, බුද්ධානුක්ඛාය; බුදුන්ගේ අනුදනුමෙන්, අනෙකා ඉද්ධි; නොයෙක් සෘද්ධීන්, දසෙසහි; දක්වුවා ය.

82. එකිකා; එක ම තැනැත්තිය, බහුධා ආසි; බොහෝ ආකාර වූවා ය, බහුකා ව; බොහෝ අය ද, එකිකා ආසි; එකියක්ව (එක් තැනැත්තියක්ව) වූවා ය, තථා; එසේ ම, ආවිභාවං; ප්‍රකට බවට ද, තිරොභාවං; අප්‍රකට බවට ද, තිරොක්ඛසං; පවුර හරහා ද, තිරොනගං; පර්වතය හරහා ද.

83. අසජ්ජමානා; නොගැවෙමින්, අගමා; ගියා ය, භූමියං අපි; පොළොවෙහි ද, නිමුජ්ජථ; ගැලුණාය, යථා මහියා; පොළොවෙහි මෙන්, අභිජ්ජමානෙ උදකෙ; නොබිඳෙන ජලයේ, අගඤ්ඤ; ගියා ය.

84. තදා; එකල, සකුණී ඉච; කිරිල්ලියක මෙන්, ආකාසෙ; අහසෙහි, පලලඛකතා; පළඟින් ගමී; ගියා ය, යාව බ්‍රහ්මනිවෙසනං; බඹලොව දක්වා, කායෙන; කයින්, වසං වනහසි; වසගයෙහි පැවැත්වුවා ය.

85. සිනෙරුං; මහාමේරු පර්වතය, දණ්ඩං කත්වාන; කුඩමටක් කොට, මහාමහිං; මහපොළොව, ඡතනං කත්වා; කුඩයක් කොට, සමුලං පරිවතෙත්වා; සහමුලින් ම පෙරළා, ධාරෙනහි; දරමින්; නහෙ; අහසෙහි, වඩකමි; හැසිරුණෙමි.

86. ඡසසුරියොදය කාලෙ ඉච; හිරු හයක් උදාවන කාලයක මෙන්, ලොකං ව; ලොව ද, ධූමිකං අකාසි; දුම් සහිත වූවක් කළා ය, සා; මී නොමෝ, ලොකං; ලෝකය, යුගනොන විය; කල්පාන්තයේ මෙන්, ජාලාමාලාකුලං; ගිනිදූල්වලින් ගැවසිගත්තක්, අකා; කළා ය.

87. මුවලිඤ්ඤා මහාසෙලං; මුවලිඤ්ඤා මහා පර්වතය, මෙරු මඤ්ඤා දද්දරෙ; මේරු මඤ්ඤා දද්දර යන පර්වත , සබ්බානි; සියල්ල, සාසපෙ ඉව; අබඤ්ඤා මෙන්, එකෙන මුට්ඨිනා; එකමිට්ට, අගගි; ගත්තා ය.

88. සනිසාකරං; සද සහිතවූ, භාකරං; හිරු, අඛගුලගෙන; ඇඟිලිකුඩින්, ඡාදෙසි; වැසුවා ය, වඤ්ඤාසහසානි; දහස්ගණනක් සදහිරු, ආවෙලම්ච; මුදුන්මල්කඩ සෙයින්, ධාරයි; දරුවා ය.

89. චතුසාගරතොයානි; සිවුසයුරෙහි දිය, එකපාණිනා; එක අල්ලෙන්, ධාරයි; දරුවා ය, යුගනනඡලදාකරං; යුගාන්තයෙහි මහා මේසයක් බඳු, මහාවසසං; මහවැසි, පවසසයි; වැස්ස වූවා ය.

90. සා; ඇ, නහඡලෙ; අහස්තලයෙහි; සපරිසං; පිරිස් සහිත, චක්කවතනිං; සක්චිති රජෙකු, මාපයි; මැවීවා ය, ගරුළං; ගුරුලෙකු, දවිරදං; ඇතෙකු, විනදනනං; නාද කරන, සීහං; සිංහයෙකු, දසෙසසි; දක්වූවා ය.

91. එකිකා; එකලාව, අප්පමෙයා; අප්පමාණ, හිකඛුනීගණං; හිකුණි සමුහයා, අහිනිමිනිඤ්ඤා; මවා, පුන; නැවත, අනතරධායෙඤ්ඤා; අතුරුදහන් කොට, එකිකා; තනිව, මුනිං; බුදුන් වහන්සේට, අබුච්චි; කීවා ය.

92. මහාවීර; මහාවීරයන් වහන්ස, තව; ඔබගේ, සාසනකාරිකා; අනුසාසනාව කරන, තෙ; ඔබගේ, මානුච්ඡා; සුළුම ව යි. චක්කුම; ඇස් ඇත්තාණෙනි, සකං අඡං; ස්චාර්ථයට (ලෝකෝත්තර අර්ථයට), අනුප්පනා; පැමිණි තැනැත්තී, පාදෙ; පාදයන්, වඤ්ඤා; වදයි.

93. සා; ඕතොමෝ, විවිධා ඉදධි; නොයෙක් සෘද්ධි, දසෙසඤ්ඤා; දක්වා, නහඡලා; අහස්තලයෙන්, ඔරොහිඤ්ඤා; බැස, ලොකපඡේෂානං; බුදුන් වහන්සේ, වඤ්ඤා; වැද, එකමනනං; එතක්පසක, නිසීදි; හුන්නා ය.

94. මහාමුනෙ; මහමුනිවරයාණෙනි, සා අහං; ඒ මම, ඡනියා; උපතින්, විසංචසසසනිකා; එක් සිය විසි වස් හැවිරිදි වෙමි, වීර; වීරයාණෙනි, එතතාවතා අලං; මෙපමණකින් සැහෙමි, නායක; නායකයාණෙනි, නිබ්බායිසසාමි; පිරිනිවන් පාන්නෙමි.

95. තදා; එකල, අනිච්ඡිනා; අනිශ්චිත විස්මයට පැමිණි, සා සබ්බා පරිසා; ඒ සියලු පිරිස, කතඤ්ඤා; කරන ලද ඇඳිලි වැදීම අත්තේ, අවොච; කීවා ය, අයෙය; ආර්යාවෙනි, කථං; කෙසේ, අතුල; අසමාන, ඉදධිපරකකමා; සෘද්ධි පරාක්‍රම ඇත්තියක්, ආසි; වූවා ද?

96. සබ්බධමෙමසු; සියලු ධර්මයන්හි, චක්කුමා; ඇස් ඇති, නායකො; නායකවූ, පදුමුතරො නාම ජනො; පදුමුත්තර නම් බුදුන් වහන්සේ, ඉතො; මෙයින්, සතහසසමි කප්පෙ; කල්ප ලක්ෂයකට පෙර, ලොකෙ; ලොව, උප්පජ්ජි; උපන් සේක.

97. කදා; එකල, අහං; මම, හංසවතියං; හංසවතී නගරයෙහි, සබ්බපකාරසමපනෙන; සියලු උපකරණයන්ගෙන් යුතු, ඉදෙධ; සමාදධිමත්, ඒතො; සර්වසම්පූර්ණ, මහදධනො; මහත් ධනය ඇති, අමචචකුලො; ඇමති කුලයක, ජාතා; උපන්නෙමි.

98. කදාවි; කිසිවිටෙක, දාසීගණපුරකඛතා; දාසිසමුහයා විසින් පෙරටු කරන ලද්දී, මහතා පරිවාරෙන; මහත් පිරිවරින්; පිතුනා සදධිං; පියා සමග, තං; ඒ, නරාසහං; බුදුරදුන් වෙත, උපෙචච; එළඹ...

99. වාසවං විය; ශක්‍රදේවේන්‍ද්‍රයා වැනි, අනාසවං; කෙලෙස් රහිත, ධම්මමෙසං; දහම් නමැති මේසය, වසෙසනනං; වස්වන, සරදාදිචච සදිසං; සරත් කාලයෙහි හිරු හා සමාන වූ, රංසිමාලාකුලං; රැස්මාලා වලින් ගැවසී ගත්, ජනං; බුදුන් වහන්සේ ...

100. දිසවා; දක, විතනං; සිත, පසාදෙඤා; පහදවා, අසස; උන්වහන්සේගේ, සුභාසිතං ව; සුභාසිතය ද, සුඤා. අසා, නරනායකං; නරශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේ, මානුච්ඡං; (සිය) සුළුමව වූ, හිකඛුනීං; හිකුණිය, අගෙහ යිපෙනනං; අග තනතුරෙහි තබනු ...

101. සුඤා; අසා, සතතාහං; දින හතක්, සසඛසසස; සංඝයා සහිත, තාදිනො; තාදී ගුණ ඇති තසස නරගහසස; ඒ නර ශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේට, මහාදානං; මහාදානයක් ද, බහුනි පචචයානි ව; බොහෝ ප්‍රත්‍යයන් ද, දඤා; දී ...

102. පාදමුලමහි නිපජ්ජ; පාමුල වැටී, තං යානං; ඒ තනතුර, අභිපඤ්චං; ප්‍රාර්ථනා කළෙමි, තතො; ඉක්බිති, ඉසිසතතමො; ඍෂි ශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේ, මහාපරිසතිං; මහපිරිස් මැද, අචොච; වදාළ සේක.

103. යා; යම් කාන්තාවක්, සසඛසං; සංඝයා සහිත, ලොකනායකං; ලෝකනායකයන් වහන්සේ, සතතාහං; සන්දිනක්, අහෙ ජෙසි; වැළඳ වූවා ද, අහං; මම, තං; ඇය, කිතතයිසසාමි; ප්‍රශංසා කරන්නෙමි, භාසතො; කියන්නා වූ, මම; මාගේ වචනය, සුණාථ; අසවු.

104. ඉතො; මෙයින්, සතහසෙස කපෙප; කල්පලක්‍ෂයක් මත්තෙහිදී, ඔකකාකකුලසමභවො; ඔක්කාක කුලයේ උපන්, ගොතෙනන; ගෝත්‍රයෙන්, ගොතමො නාම; ගෝතම නම් වූ, සඤා; ශාස්තෘන් වහන්සේ, ලොකෙ; ලොව, හවිසසති; පහළ වන්නේ ය.

105. තසස; උන්වහන්සේගේ, ධම්මසු දායාදා; ධර්මය දායාද වූ, ඕරසා; ඕරස වූ, ධම්මනිමමිතා; ධර්මයෙන් නිර්මිත වූ, නාමෙන; නමින්, ගොතමී නාම; ගෝතමී නම් වූ, සඤුසාවිකා; බුද්ධ ශ්‍රාවිකාවක්, හෙසසති; වන්නී ය.

106. තසස බුදධසස; ඒ බුදුරදුන්ගේ, ජීවිත ආපාදිකා; ජීවිතය වඩාලන, මානුච්ඡා; සුළුමව වූ, අයං; මෝ තොමෝ, රතතඤ්ඤනං, හිකඛුනීනංච; විරරාත්‍රඤ හිකුණින් අතර ද, අගගතනං; අගතනතුර, ලභිසසති; ලබන්නී ය.

107. කං සුඛාන; ඒ අසා, පමුදිතා; සතුටු වූ, අහං; මම, තදා; එකල, යාවජ්වං; දිවි ඇතිතාක්, ජනං; බුදුන් වහන්සේට, පව්වයෙහි; සිව්පසයෙන්, උපට්ඨිඤා; උපස්ථාන කොට, තතො; එතනින්, කාලකතා; කලුරිය කළෙමි.

108. සබ්බකාමසම්ඤ්ඤා; සියලු කාමයෙන් සමෘද්ධ වූ, තාවකිංසෙසු දෙවෙසු; තච්චිසා දෙවියන් අතර, නිබ්බතනා; උපන්, අහං; මම, දසහි අඛෙගහි; දස කරුණෙකින්, අඤ්ඤා; සෙසු දෙවියන්, අහිභවිං; ඉක්මවා සිටියෙමි.

109. රූපසද්දෙහි; රූපයෙන් හා ශබ්දයෙන් ද, ගජෙධි; ගජයෙන් ද, රසෙහි; රසයෙන් ද, චූසනෙහි ව; ස්පර්ශයෙන් ද, ආයුනා අපි; ආයුෂයෙන් ද, වණෙණන; වර්ණයෙන් ද, සුබෙන ව; සැපයෙන් ද, යසසා අපි; කීර්තියෙන් ද,

110. තථා එව; එසේ ම, ආධිපතෙ යෙහන; අධිපතිභාවයෙන් ද, අධිගයා; (සෙසු දෙවියන්) අහිභවා, අහං; මම, විරොචිං; බැබළුනෙමි, තහිං; එහි, අමරිඤ්ඤා; දෙවරජුගේ, දයිතා; ප්‍රේමණිය, මහෙසී; මෙහෙසිය, අහොසිං; වීමි.

111. සංඝාරෙ; සසර, සංසරනහි; හැසිරෙන, අහං; මම, කම්මවායුසමෙරිතා; කර්මවායුවෙන් මෙහෙයන ලද්දී, කාසිසස රඤ්ඤා; කාසිරජුගේ, විසයෙ; විජ්තයෙහි, දාසගාමකෙ; දාසයන්ගේ ගමක, අජායිං; උපන්නෙමි.

112. තදා; එකල, තහිං; එහි, අනුනා; නොඅඩුව, පඤ්චදාසසතා; පන්සියයක් දාසයෝ, නිවසනහි; වාසය කරති, අහං; මම, තඤ්ඤා; එහි, සබ්බසං; සියල්ලන්ට, යො; යමෙක්, ජෙට්ඨො; ජ්‍යෙෂ්ඨ ද, තසස; ඔහුගේ, ජායා; භාර්යාව, අහොසිං; වීමි.

113. පඤ්චසතා සයමහුනො; පන්සියයක් පසේ බුදුවරු, ගාමං; ගමට, පිණ්ඩාය; පිඬු පිණිස, පාවිසුං; පිවිසියහ, අහං; මම, තෙ; ඔවුන්, දිසවාන; දෑක, තුට්ඨා; සතුටට පත්වුවා, සබ්බහි ඤාතීහි සහ; සියලු නෑයන් සමග ...

114. පඤ්චසතකුට්ඨි; පන්සියයක් කුට්ඨි, කඤ්ඤා; කොට, චතුමාසෙ; මාස හතරක් උපට්ඨිය උපස්ථාන කොට, තිව්චරානි දඤ්ඤා; තුන්සිවුරු දී, සසාමිකා; ස්වාමිවරුන් සමග, පසනනා අමහ; ප්‍රසන්න වූවෙමු.

115. සපතිකා; සැමියන් සහිත, මයං; අපි, තතො චුතා; එයින් චුතව, තාවකිංසගතා; තච්චිසාවට ගියෙමු, ඉදානි; දැන්, පච්ඡමෙ භවෙ; අවසන් භවයෙහි දී, දෙවදහෙ පුරෙ; දෙවදහනුවර, ජාතා; උපන්නෝ වෙමු.

116. මෙ; මාගේ, පිතා; පියතෙම, අඤ්ජනසකෙකා; අංජන ශාක්‍ය රජු ය, මම මාතා; මාගේ මව, සුලකකණා; සුලකණා දේවිය යි, තතො; ඒ දෙව්දහ නුවරින්, සුදොධාදනසරං; සුද්ධෝදන රජුගේ ගෙට, ගතා; ගියෙමි.

117. සකායකුල ජාතා; ශාකාකුලයෙහි උපන්, සෙසා; සෙසු අය, සකායානං; ශාකා රජුන්ගේ, සරං, ගෙට, ආගමුං; පැමිණියානුය, සබ්බාසං; සියල්ලන් අතුරෙන්, විසිට්ඨා; විශිෂ්ට වූ, අහං; මම, ජිනසස; බුදුරජුන්ගේ, ආපාදිකා; පෝෂක මව, අහුං; වීම්.

118. මම පුතො; මාගේ පුතා, අභිනිකකමම; අභිනිෂ්ක්‍රමණය කොට, විනායකො; තමාට නායකයෙකු නැති, බුද්ධො ආසි; බුදුවිය, පච්ඡා; පසුව, අහං; මම, පබ්බජ්ඣා; පැවිදි වී, පඤ්චහි සතෙහි සහ; පන්සියයක් වූ,

119. ධීරාහි; දෙධර්ම සම්පන්න, සාකියානිහි සහ; ශාකාකුමරියන් හා, සන්තිසුඛං; නිවන්සුව, ඵ්ඨං; ස්පර්ශ කළෙමි, යෙ; යම් කෙනෙක්, තදා පුබ්බජානියං; එකල්හි පෙර භවයෙහි, අමනාකං; අපගේ, සාමිනො අහු; ස්වාමීවරු වූවාහු ද?

120. සහපුඤ්ඤසස කන්තාරො; එක්ව පින් කළා වූ, මහාසමයකාරකා; මහාසමයකාරක වූ, කෙ; ඔවුහු (දැන්), සුගතො; බුදුන් වහන්සේ විසින්, අනුකම්පිතා; අනුකම්පා කරන ලද්දාහු, අරහත්තං; රහත්බව, ඵ්ඨංසු; ස්පර්ශ කළාහු ය.

121. තදා; එකල, ඉතරා හිකුඤ්ඤියො; සෙසු හික්කුණිහු, නහඤ්ඤං; අහස්තලයට, ආරුහිංසු; නැංගාහ, මහිද්ධිකා; මහත් සෘද්ධි ඇති ඔවුහු; තාරායො; තරු, සඛසතා විය; එක්රැස් වූවාක් මෙන්, විරොචිංසු; බැබළුණහ.

122. අනෙකා ඉද්ධි; නොයෙක් සෘද්ධි, දසෙසසුං; දැක්වූහ, සුසිකඛිනො; මනාව ඉගෙනගත්, කම්මාරො; රත්කරුවෙක්, කම්මඤ්ඤසස කන්තසස එව; වැඩට යෝග්‍ය වූ ස්වර්ණයකින්, යථා පිළිපැවිකති; බොහෝ රන් ආභරණ කරන්නාක් මෙන්,

123. බහුනි; බොහෝ, විචිත්තානි; විසිතුරු වූ, පාටිභීරානි; පෙළහර, දසෙසඤා; දක්වා, තදා; එදිනට, සපරිසං; පිරිසක් සහිත, වාදිපවරං; උතුම් වදන් ඇති, මුනිං; මුනිඤ්ඤයන් වහන්සේ, තොසෙඤා; සතුටු කොට,

124. ගගනා; අහසින්, ඔරොහිඤ්ඤාන; බැස, ඉසිසත්තමං; උත්තම සෘෂි වූ බුදුරජුන්, වජ්ඣඤා; වැද, නරගෙන; නරශ්‍රේෂ්ඨ බුදුන් විසින්, අනුඤ්ඤාතා; අනුදන්තා ලද්දාහු, යථාධානො; සුදුසු තන්හි, නිසිදිංසු; හුන්නාහු ය.

125. වීර; වීරයන් වහන්ස, අහො; පුදුමයි, ගොතමී; ගෝතමී තොමෝ, අමහං සබ්බාසං; අප සියල්ලන්ට ම, අනුකම්පිකා; අනුකම්පා ඇත්තී ය, තව පුඤ්ඤාහි; ඔබ වහන්සේගේ කුශලයන් විසින්, වාසිතා; සුවදවත් කරන ලද, නො; අප, ආසවකඛියං; නිවනට, පත්තා; පැමිණියෙමු.

126. අමහං; අප විසින්, කිලෙසා; කෙලෙස්හු, ක්කාපිතා; දවන ලදහ, සබ්බ භවා; සියලු භවයෝ, සමුහතා; මුලිනුපුටන ලදහ, බන්ධනං ඡෙඤා; බැඳුම් සිදු හැසිරෙන, නාභී ඉච; හස්තිරාජනීන් සේ, අනාසවා; කෙලෙස් රහිතව, විහරාම; වාසය කරමු.

127. බුද්ධසෙට්ඨසස සනතිකෙ; ශ්‍රේෂ්ඨ බුදුන් වහන්සේ සමීපයේ, නො; අපට, වන; ඒකාන්තයෙන්, සවාගතං; යහපත් පැමිණීමක්ම, ආසි; විය, තිසෙසා විජජා; ත්‍රිවිද්‍යාව, අනුප්පනනා; උපදවන ලදී, බුද්ධසස සාසනං; බුදුන්ගේ අනුසාසනාව, කතං; කරන ලදී.

128. ඉමෙ; මේ, වතසෙසා පටිසම්භිදා ව; සිවුපිළිසිඹියාවන් ද, අධ්විමොකකාපි ව; අශ්ටවිමෝක්‍ෂයන් ද, ඡළභිඤ්ඤා ව, ඡටි අභිඤ්ඤාවන් ද, සච්ඡකතා; සාක්‍ෂාත් කරන ලදී, බුද්ධසාසනං; බුදුරජුන්ගේ අනුශාසනාව, කතං; කරන ලදී.

129. මහාමුනෙ; මහමුනි උතුමාණනි, ඉද්ධිසු ව; සාද්ධිත්භි, වසී භොම; වසඟ වූවෝ වෙමු, දිබ්බාය සොතධාතුයා; දිවකන්භි ද, වෙනොපරියඤ්ඤාණසස ව; පරසිත් දන්තා නුවණෙහි ද, වසීභොම; වසඟ වූවෝ වෙමු.

130. පුබ්බෙතිවාසං; පෙරවිසූ කදපිළිවෙළ, ඡානාම; දනිමු, දිබ්බවකඛු; දිවැස, විසොධිතං; පිරිසිදු කරන ලදී, සබ්බාසවා; සියලු ආශ්‍රව, පරිකම්භා; ගෙවී ගියේ ය, ඉදානි; දැන්, පුනර්භවො; පුනර්භවයක්, නඤ්ඤා; නැත.

131. මහාචීර; මහාචීරයන් වහන්ස, අඤ්ඤා ව; අර්ථයෙහි ද, ධම්මෙ ව; ධර්මයෙහි ද, නෙරුතෙත ව; නිරුක්තියෙහි ද, පටිභානෙ ව; ප්‍රතිභානයෙහි ද, අමහං; අපට, ඤාණං විජජති; යම් ඤානයක් වෙයි ද, (එය) තව සනතිකෙ; ඔබ වහන්සේ සමීපයෙහි, උප්පනනං; උපන්නේ ය.

132. නායක; නායකයන් වහන්ස, අස මාහි; අප විසින්, මෙතභවිතතාහි; මෙමුත්‍රී සිතින් යුක්තව, පරිවිණේණා අසි; පුරුදු කරන ලද්දේ වෙයි, මහාමුනෙ; මහාමුනීඤ්ඤා වහන්ස, සබ්බාසං; (අප) සියල්ලන්ට ම, පරිනිබ්බානාය; පිරිනිවීම පිණිස, අනුඡානාහි; අනුදාන වදාරනු මැනවි.

133. නිබ්බායිසසාම ඉති; පිරිනිවන් පාන්නෙමු යැයි, එවං; මෙසේ, වදනනියො; කියන්නවුන්ට, කිං වකඛාමි; කුමක් කියන්නෙමි ද, ඡනො; බුදුන් වහන්සේ, යසස; යමක් සඳහා (අපේක්‍ෂා කරන), ඉදානි; දැන්, චො; නොපට කාලං; කාලයැයි, මඤ්ඤාථ; හඟිවූ, ඉති; යැයි; අබ්බුච්චි කී සේක.

134. තදා; එවිට, තා ගොතමී ආදිකා; ඒ ගෝතමී ආදි වූ, තායො භික්ඛුනියො; ඒ භික්ඛුණිහු, ඡනං; බුදුන් වහන්සේට, වඤ්ඤා; වැද, තමහා ආසනා; එම අසුනෙන්, උට්ඨාය; නැඟිට, අගමංසු; ගියහ.

135. සො වීරො; ඒ වීර වූ, ලොකග්ගනායකො; ලොකාග්‍රනායකයන් වහන්සේ, මහතා ජනකායෙන සහ; මහජනසමූහයක් සමඟ, යාව කොට්ඨකං; දොර කොටුව තෙක්, මාකුච්ඡං; සුළුමව, අනුසංයායී; අනුව වැඩම කළ සේක.

136. කදා; එකල, ගොතමී; ගෝතමී තෙරණිය, ඉතරාහි සබ්බාහි සහ; සෙසු සියල්ලන් සමග, පවිෂ්මං පාදවන්දනං; අවසන් පා වැදුම කෙරෙමින්, ලොකබන්ධනො පාදෙසු; ලෝකබන්ධු වූ බුදුරදුන්ගේ පාමුල, නිපති; වැටුනා ය.

137. ඉදං; මෙය, මඤ්ඤං; මාගේ, ලොකනාථස්ස; ලෝකනාථයන් පිළිබඳ වූ, පවිෂ්මකං; අවසාන, දසසනං; දුකිම යි, අමතාකරං; අමාතයට ආකර වූ, තව; ඔබගේ, මුඛං; මුහුණ, පුනො; නැවත, න පසසාමී; නො බලන්නෙමි.

138. වීර; වීරයන් වහන්ස, තව; ඔබ වහන්සේගේ, සුකොමලෙ පාදෙ; සියුමැලි පා, වන්දනං; (නැවත) වැදීමත්, මෙ; මට, න ව; නැත්තේ ය, ලොකග්ග; ලෝකාග්‍රයන් වහන්ස, සමුප්පිසසාමී; ඔබගේ පා ස්පර්ශ කරමි, අජ්ජ; අද, නිබ්බුතියං; නිවනට, ගව්ඡාමී; යමි.

139. තව; ඔබගේ, යථාතපෙ ධමමෙ; යථා ස්වරූප ධර්මය, දිට්ඨො; දුටු කල්හි, අනෙත රූපෙන; මේ රූපයෙන්, කීං; කවර ප්‍රයෝජනයක් ද?, එතං සබ්බං; මේ සියල්ල, සබ්බතං එව; හේතුප්‍රත්‍යයෙන් හටගත්තේම ය, අනසසාසිතං; ආස්වාද රහිත ය, ඉතතරං; බොහෝ කල් නොපවත්තේ ය.

140. සා; ඕ තොමෝ, තාහි; ඇලා සමග, සකං හිකබ්බනිං උපසසයං; සිය මෙහෙණවරට, ගන්තාන; ගොස්, අධිභ්පලඛකං ආභුජ්ජ; අධි පලඟක් බැඳ, පරමාසනෙ; උතුම් ආසනයෙහි, නිසීදි; හුන්නා ය.

141. කදා; එකල, බුද්ධසාසනවච්ඡලං; බුද්ධශාසනයට ලැදි, උපාසිකා; උපාසිකාවෝ, තසසා; ඇයගේ, පවතනිං සුචාන; පුවත අසා, පාදවන්දිකා; පා වදිනු කැමතිව, තත්ථ; එහි, උපෙසුං; එළඹුණහ.

142. කරෙහි; අත්වලින්, උරං හන්තා; පපුවට ගසා, කරුණං රවං; බැගැපත් හඬින්, රොදනා; හඬමින්, සොකට්ඨා; ශෝකයෙන් පෙළුණාහු, ඡන්තමුලා; මුල සිදුණු, ලතා යථා; වැලක් මෙන්, භූමිපාතිකා; බිම වැටුණාහ.

143. නො; අපහට, සරණදෙ නාථ; සරණ දායක වූවන්ට පිහිට වූ උත්තමාවතී, විභාය; (අප) අත්හැර, නිබ්බුතියං; නිවනට, මා ගමී; නොයනු මැනවි, මයං සබ්බායො; අපි සියල්ලෝ ම, සිරසා; හිසින්, නිපතිකාන; වැටී, යාවාම; ඉල්ලවමු.

144. තාසං; ඔවුනතර, යා; යමි, පධානනමා; ප්‍රධානතම වූ, සද්ධා; සැදහැති; පඤ්ඤා; නුවණැති, උපාසිකා; උපාසිකාවක් වූවා ද, තසසා; ඇගේ, සීසං; හිස, පමජ්ජනතී; පිරිමදිමින්, ඉදං වචනං; මේ වචනය, අබුචි; කීවා ය.

145. පුත්තා; දරුවනි, මාරපාසානුවතනිනා; මාරබන්ධනය අනුව පවතින, විසාදෙන; ශෝකයෙන්, අලං; කම් නැත, සබ්බතං සබ්බං; සංඛත ධර්ම සියල්ල, අනිච්චං; අනිත්‍ය ය, වියොගනනං; වෙන්වීම කෙළවර කොට ඇත, වලාවලං; නිරන්තරයෙන් වෙනස්වන සුලු ය.

146. තතො; ඉක්බිති, සා; ඇ, තා විසසජ්ජකා; ඔවුන් පිටත් කොට යවා, උතතමං; උතුම් වූ, පඨමං කුමානං ව; පළමු ධ්‍යානයට ද, දුකියං; ද්විතීය ධ්‍යානයට ද, තතියං; තෘතීය ධ්‍යානයට ද, චතුස්ථං ව අපි; චතුර්ථ ධ්‍යානයට ද, සමාපජ්ජි; සමචුදුණා ය.

147. තථා; එසේම, ආකාසානඤ්චායතනං ව එව; ආකාසානඤ්චායතනයට ද, විඤ්ඤාණඤ්චායතනං; විඤ්ඤාණඤ්චායතනයට ද, ආකිඤ්චඤ්ඤාණං; ආකිඤ්චඤ්ඤාණයතනයට ද, නෙවසඤ්ඤාණං; නෙවසඤ්ඤාණාසඤ්ඤාණයතනයට ද, යථාකකමං; පිළිවෙළින්, සමාපජ්ජි; සමචුදුණා ය.

148. ගොතමී; ගෝතමී තොමෝ, යාවතා පඨමං කුමානං; ප්‍රථමධ්‍යානය තෙක්, පටිලොමෙන; ප්‍රතිලෝම වශයෙන්, සමාපජ්ජකං; සමචුදුණාය, තතො; නැවත, යාව චතුස්ථකං; චතුර්ථධ්‍යානය තෙක් (අනුලෝම වශයෙන්), සමාපජ්ජකං; සමචුදුණා ය.

149. තතො වුට්ඨාය; එයින් නැඟී සිට, නිරාසනා; තෙල් රහිත, දීපච්චි විය; පහන්සිලක් මෙන්, පරිනිබ්බාසී; පිරිනිවුණා ය, මහාභූමිචාලො; මහත් භූමි චලනයක්, ආසී; විය, නහසා; අහසින්, විජ්ජතා; විදුලිධාරා, පති; වැටුණි.

150. දුඤ්ඤියො; (මේස ගර්ජනා නමැති) බෙරහඬ, පනාදිතා; නාද විය, දෙවතා; දෙව්වරු, පරිදෙවිංසු; වැළපුනහ, ගගනා; අහසින්, මෙදිනං; පොළවට, පුප්ඵට්ඨි; මල්වැසි, අභිවසසථං; වැටුණේ ය.

151. රඛගමජේකු; රඟමඬලෙහි, නටො යථා; නඵවෙකු මෙන්, මෙරුරාජා අපි; මහාමේරු පර්වතය ද, කමපිතො; කම්පා විය, සොකෙන; ශෝකයෙන්, අතිදිනො ඉච; අතිශයින් අසරණ වූවෙකු මෙන්, සාගරො; මහසයුර, වීරවො ආසී; මහත් සෝෂා ඇති විය.

152. තඛඛණෙ; එකෙනෙහි ම, දෙවා ව; දෙවියෝ ද, නාගා ව; නාගයෝ ද, අසුරා ව; අසුරයෝ ද, බ්‍රහ්මා ව; බ්‍රහ්මයෝ ද, සංවිගහ; සංවේගයට පැමිණ, ආහංසු; මෙසේ කීහ, යථා; යම්සේ, අයං; මෝ, විලයං; නිවීමට, යථා ගතා; ගියාක් මෙන්, වත; ඒකාන්තයෙන්, සඛ්ඛාරා; සංස්කාරයෝ; අනිච්චා; අනිත්‍යයහ.

153. යා සඤ්ඤාසාසනකාරිකා; යම් ඒ ශාස්තෘන් වහන්සේගේ අනුශාසනය කරන්නා වූ තෙරණිවරු, ඉමං; මැය, පරිවාරිංසු; පිරිවරා සිටියාහු ද, තායො අපි; ඇලා ද, අනුපාදානා; උපාදාන රහිතව, දීපච්චි විය; පහන්සිලක් මෙන්; නිබ්බානා; පිරිනිවියාහ.

154. භා; අහෝ; යොගා; එක්වීම, විප්පයොගනනා; වෙන්වීම අන්තකොට ඇත්තේ ය, භා; අහෝ, සබ්බසඛ්ඛතං; සියලු සංඛත ධර්ම, අනිච්චං; අනිත්‍ය ය, භා; අහෝ, ජීවිතං; ජීවිතය, විනාසනං; විනාශය කෙලවර කොට ඇත්තේ ය, ඉති; මෙසේ, පරිදෙවතා; වැළපීම, ආසී; විය.

155. තනො; ඉක්බිති, දෙවා ව, දෙවියෝ ද, බ්‍රහ්මා ව; බ්‍රහ්මයෝ ද, ඉසිසතතමං; සෘෂි ශ්‍රේෂ්ඨ බුදුන් කරා, උපෙක්වා; එළඹ, ලොකධම්මානුවතතනං; ලෝක ධර්මය අනුව කළයුතු දැ, කාලානුරූපං; කාලානුරූපව, කුබ්‍රහ්මි; කෙරෙති.

156. තදා; එවිට, සඤා; ශාස්තෘන් වහන්සේ, සුතිසාගරං; ග්‍රැතිසාගර වූ (බොහෝ ඇසූ පිරු තැන් ඇති), ආනන්ද; ආනන්ද තෙරුන්, ආමනෙතසි; ඇමතු සේක, ආනන්ද; ආනන්දය, ගවජ; යන්ත, හික්කුනං; හික්කුන්ට, මාතුනිබ්බුතිං; මවගේ පිරිනිවීම, නිවෙදෙහි; දන්වන්ත.

157. තදා; එවිට, නිරානන්දො; සතුටින් තොර; ආනන්දො; ආනන්ද තෙරණුවෝ, අසසුනා; කඳුළුවලින්, පුණණ ලොවනො; පිරුණු ඇස් ඇතිව; "හික්කවො; මහනෙති, සමාගවජනතු" ඉති; එක්රැස් වෙන්වායි, ගගගදෙන සරෙන; ගද්ගද (ගොත ගැසුණු) ස්වරයෙන්, ආහ; කීහ.

158. පුබ්බ; පෙරදිග, දකුණ; දකුණුදිග, පව්ඨා; පසුදිග, උත්තරායං; උතුරුදිග, සුගතොරසා; බුද්ධපුත්‍ර වූ, යෙ හික්කවො; යම් හික්කු කෙනෙක්; වසනති; වාසය කරත් නම්, මයං; මාගේ; භාසිතං; කීම, සුණනතු; අසත්වා.

159. යා; යම් මවක්, පයතනන; උත්සාහයෙන්, මුනෙ; බුදුන් වහන්සේගේ, පව්ඨමං සරිරං; අන්තිම ශරීරය, වඩ්ඪි; වර්ධනය කළා ද, සා ගොතමී; ඒ ගෝතමී තොමෝ, සුරියොදයෙ; හිරු උදාවීමේදී, තාරාඉච; තාරකා මෙන්, සනතිං; නිවනට, ගතා; ගියා ය.

160. පඤ්චනෙතො; පසැස් ඇත්තාවූ, නායකො අපි, නායකයන් වහන්සේ පවා, යඤ්ච ගතා; යම් තැනක ගිය (ඇයගේ), ගතිං; ගතිය, න දකුබ්බි; නො දක්නා සේක් ද, බුද්ධමාතා ඉති; බුද්ධමාතා යන, අසමං; අසමවූ, පඤ්ඤතිං; ප්‍රඥප්තිය, ධ්වප්පිඤා; තබා, ගතා; (නිවනට) ගියා ය.

161. සුගතෙ; සුගතයන් වහන්සේ කෙරේ, යසස; යමෙකුගේ, සද්ධා අත්ථි; ශ්‍රද්ධාව ඇත් ද, යො; යමෙක්, මහාමුනෙ; මහාමුනීන්ද්‍රයන් වහන්සේ, පියො; ප්‍රිය කරයි ද, සුගතොරසො; ඒ බුද්ධපුත්‍ර තෙමේ, බුද්ධමාතරි; බුද්ධමාතාවට, සකකාරං; සත්කාර, කරොතු; කරාවා.

162. සුදුරධ්වා අපි; ඉතා දුර සිටියාවූ ද, හික්කවො; හික්කුහු, තං සුඤා; ඒ අසා, කෙච්චි බුද්ධානුභාවෙන ව; සමහරු බුද්ධානුභාවයෙන් ද, ඉද්ධිසු; සාද්ධිත්ති, කොච්චිදා; දක්ෂ වූ, කෙච්චි; සමහරු ද, සීසං; වහා, ආගච්ඡං; පැමිණියාහු ය.

163. ගොතමී; ගෝතමිය, යඤ්ච; යම්තැනක, සුතනාසි; සැතපී සිටියා ද, මඤ්චකං; ඒ ඇද, සබ්බසොණණමයෙ; සියල්ල රනින් නිමවූ, සුභෙ; ශුභ වූ, රමෙම; රමා වූ, කුටාගාරවරෙ; උතුම් කුළුගෙයක, ආරොපෙසුං; තැබූහ.

164. තෙ වතාරො ලොකපාලා; ඒ සතරවරම් දෙවිවරු, අංසෙහි; දසරුවෙන්, සමධාරයුං; දුරුහ, සෙසා; සෙසු, සකකාදයො දෙවා; ශක්‍රා දී දෙවිවරු, කුටාගාරෙ; කුළුගෙවල්, සමගගයුං; ගත්හ.

165. සරදාදිවචනණානි; සරත්කාලයෙහි හිරු බඳු වර්ණ ඇති, විසසකමකතා; විස්වකර්ම විසින් කරන ලද, සබ්බානි; සියලු, පඤ්චසතානි කුටාගාරානි; කුච්චෙවල් පනසියක්, ආසුං; විය.

166. තා සබ්බා හිකඛුනියො අපි; ඒ සියලු හිකඛුනීහු ද, මඤ්චසු; ඇඳන්වල, සායිතා; සයනය කරවන ලද්දේ, ආසුං; වූහ, දෙවානං; දෙවියන්ගේ, බන්ධං; දසරුවට, ආරුප්පා; නැගුණාහු, අනුපුබ්බසො; අනුපිළිවෙළින්; නියයනති; ගෙනයති.

167. නහප්ඵලං; අහස්තලය, සබ්බසො; හැම අයුරෙක් ම, විතානෙන; වියනින්, ඡාදිතං; වසනලද්දී, ආසි; විය, සතාරා; තරු සහිත, වන්දනාරියා; සඳහිරු, කතකාමයා; රන්මුවා ලෙස, ලඤ්ඡිතා; ලකුණු කරන ලද විය.

168. නෙකා; නොයෙක්, පතාකා; පතාකයෝ, උසසිතා; ඔසවන ලද්දාහු ය, පුප්පකඤ්චුකා; පුෂ්පකඤ්චුකයෝ, විතතා; විසුරුවා හරින ලදහ, ආකාසපදුමා; අහස් පියුම්හු, ඔගතා; ඵල්ලුණහ, මහියා; පොළවෙන්, පුප්පං; මල්, උගතං; පැන නැංගේ ය.

169. වන්දනාරියා; සඳහිරු, දිසසනති; දක්නා ලැබේ, තාරකා; තරු, පජ්ජලනති; දිලෙයි, ආදිවෙවා; හිරු, මජ්ඣං ගතො අපි; මධ්‍යගත වූ නමුත්, සසී යථා; සඳ මෙන්, න තාපෙති; (කිසිවෙකු) නොතවයි.

170. දෙවා; දෙවියෝ, දිබ්බෙහි ගන්ධනි; දිව්‍යමය සුවඳවලින් ද, සුරහීනි; මනා සුවඳවත්, මාලෙහි ව; මල්දමින් ද, වාදිතෙහි ව; වාදනයෙන් ද, නවෙහි ව; නැටුමෙන් ද, සංගීතීහි ව; මනා ගායනයෙන් ද, පුෂ්පං; පිදුහ.

171. නාගා ව; නාගයෝ ද, අසුරා ව; අසුරයෝ ද, බ්‍රහ්මානො; බ්‍රහ්මයෝ ද, නිබ්බුතී; පිරිනිවී, නීයනතිං; (සොහොන වෙත) ගෙනයනු ලබන, බුද්ධමාතරං; බුද්ධමාතාව, යථාසතී; ශක්ති පමණින්, යථාබලං; බල පමණින්, පුෂ්පිංසු; පිදුහ.

172. සුගතොරසා; බුද්ධපුත්‍රී වූ, නිබ්බුතා; පිරිනිවියාවූ, සබ්බායො; සියලු තෙරණීහු, පුරතො නීතා; පෙරටු කොට ගෙනයන ලදහ, බුද්ධපොසිතා; බුදුන් හදා වැඩූ, ගොතමී; ගෝතමිය, සකකතා; සත්කාර කරන ලදුව, පව්ඡා; පසුව, නීයතෙ; ගෙනයනු ලැබේ.

173. ස නාගා අසුරා බ්‍රහ්මකා; නාගයෝ ද අසුරයෝ ද බ්‍රහ්මයෝ ද සහිත, දෙවමනුජා; දෙවමිනිස්සු, පුරතො; පෙරටුව ගමන් කළහ, සසාවකො; ශ්‍රාවකයන් සහිත, බුද්ධො; බුදුන් වහන්සේ, මාතුයා; මවට, පුෂ්පභංගං; පුෂා කිරීම පිණිස, පව්ඡා; පසුව, යාති; වඩින සේක.

174. යාදිසං; යම්සේ, ගොතමී පරිනිබ්බානං; ගෝතමියගේ පරිනිර්වාණය, අතිවජරියං; අතිශයින් ආශ්චර්යජනක වී ද, බුද්ධසස; බුදුරජුන්ගේ, පරිනිබ්බානං; පිරිනිවීම, ඵදිසං; ඵබඳු, න ආසි; නො විය.

175. බුද්ධො; බුදුරජාණන් වහන්සේ, බුද්ධස්ස; බුදුරදුන්ගේ, පරිනිබ්බානෙ; පිරිනිවන් පෑමෙහි, න උපදිස්සති; දක්නට නො ලැබෙති, ගොතමී පරිනිබ්බානෙ; ගෝතමියගේ පරිනිර්වාණයෙහි, බුද්ධො; බුදුහු ද, තථා; එසේ ම, සාරිපුත්තාදිකා; සැරියුත් ආදි, හික්කවො; හික්කුහු ද දක්නට ලැබේ.

176. තෙ; ඔවුහු, ගණවුණුණ; සුවදසුණු, අවකිණණානි; බහාලු, සබ්බගණධමයානි; සියලු සුවද දැසින් යුතු, විතකානි; සැයන්, කරිචාන; කරවා, තා; ඒ තෙරණින්, තහිං; එහි, කුමාපයිංසු; දූවුහ.

177. අට්ඨිසෙසානි; අස්ථිධාතු සෙස කොට ඇති, සෙසභාගානි; සෙසු කොටස්, සබ්බසො; සියලු ආකාරයෙන්, ඛයිහිංසු; දූවුණාහ, තදා; එවිට, ආනන්දො ව; ආනන්ද තෙරණුවෝ ද, සංවෙගජනනං; සංවේගය උපදවන, වචො; වචන, අවොච; කීහ.

178. ගොතමී; ගෝතමිය, නිධනං; නිවනට, යාතා; ගියා ය, අස්සා; ඇයගේ, සරීරකං ව; ශරීරය ද, දඬුණි; දූවුණි, බුද්ධනිබ්බානං; බුදුරදුන්ගේ පරිනිර්වාණය, න විරෙන; නොබො දිනකින්, හවිසසති; වන්තේ යැයි, අහං; මම, සමෙක; සැක කරමි.

179. තතො; ඉක්බිති, බුද්ධචොදිතො; බුදුන් විසින් මෙහෙයවනු ලැබූ, ආනන්දො; ඒ ආනන්ද තෙර, ගොතමීධාතුනි, ගෝතමී තෙරණියගේ අස්ථිධාතු, තස්සා; ඇයගේ, පත්තගතානි; පාත්‍රගත කොට, නාථස්ස; බුදුරදුන්ට, උපනාමෙසි; පිළිගැන්වීය.

180. ඉසිසත්තමො; සෘෂි ශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේ, තානි; ඒවා, පාණිනා; අතින්, පගග්ගා; ගෙන, අවොච; වදාළ සේක, යථා; යම්සේ, තිට්ඨතො; පිහිටි, සාරවන්තස්ස; අරටුව ඇති, මහතො රුක්කස්ස; මහත් ගසක,

181. යො සො; යම් ඒ, මහත්තතරො බන්ධො; විශාල වූ කඳ, අනිච්චතා; අනිත්‍යතාව නිසා, පලුපේශයා; වැනසී යේ ද, තථා; එසේ, හික්කුනීසඛස්ස; හික්කුණි සංඝයාගේ මහත් කඳ වූ, ගොතමී; ගෝතමිය, පරිනිබ්බතා; පිරිනිවියා ය.

182. අහො; අහෝ, අචචරියං; ආශ්චර්යකි, සරීරමත්තසෙසාය; සිරුර පමණක් ඉතිරි කොට, මාතුයා පරිනිබ්බතාය අපි; මව පිරිනිවි කල්හිදු, මඤ්ඤං; මට, සොකපරිදදවො; ශෝකයක් හෝ වැළපීමක්, නහී; නැත.

183. තිණණසංසාරසාගරා; තරණය කළ සයුර ඇති, පරිචජ්ඣිතසන්තාපා; දුරුකළ සන්තාප ඇති, සීතිභුතා; සීහිල් වූ, සුනිබ්බතා; මොනොවට නිවුණ, සා; ඇය (ගැන), පරෙසං; අනුන් විසින්, න සොවියා; ශෝක කටයුතු නොවෙයි.

184. හික්කවො; මහණෙනි, සා පණ්ඩිතාසි; ඕ පණ්ඩිතය, මහාපඤ්ඤා; මහාප්‍රාඥය, පුටුපඤ්ඤා; පුටුප්‍රාඥය (පැතිරුණු නුවණැත්තියකි), තථා එව; එසේ ම, හික්කුනීනං; හික්කුනින් අතර, රත්තඤ්ඤා; විරරාත්‍රඤ්ඤය, එවං; මෙසේ, ධාරොථ; දරවු.

185. ගොතමී; ගොතමිය, ඉඳියා; සෘද්ධියෙහි, වසී ආසි; වගී වූවාය, දිබ්බාය සොතධාතුයා ව; දිවකණෙහි ද, වෙතොපරියඤාණසස ව; පරසින් දන්තා නුවණෙහි ද, වසී ආසි; වගී වූවා ය.

186. පුබ්බෙනිවාසං; පෙරවිසු කදපිලිවෙළ, අඤාඤාසි; දන සිටියා ය, දිබ්බවකඤු; දිවැස, විසොධිතං; පිරිසිදු කරන ලදී, සබ්බාසවපරිකම්මා; සියලු ආශ්‍රව ගෙවී ගියා ය, තසසා; ඇයට, පුනඛභවො; පුනර්භවයක්, නඤ්ඤි; නැත.

187. අසුඛමමනිරුතනීසු; අර්ථ ධර්ම නිරුක්තියෙහි ද, කථා එව; එසේම, පටිභානෙ; ප්‍රතිභානෙයෙහි ද, ඤාණං; ඤානය, පරිසුද්ධං; පිරිසිදු ය, තසමා; එනිසා, සා; ඕ තොමෝ, න සොවනීයා; ගෝක කළයුත්තී නොවෙයි.

188. අයොසනභසස; කුච්චෙඨියෙත් ගසා; අනුපුබ්බ; පිලිවෙලින්, උපසනභසස; නිවණු, ජලතො; දිලිසෙන, ජාතවෙදසො; ගින්නේ ගතිය; ගිය තැන හෙවත් ගතිය; යථා න ඤායතෙ; දූනගත නො හැක්කේ යම්සේ ද?

189. එවං; මෙසේ, සම්මා විමුක්තානං; මෙතොවට මිදුණු, කාමබ්‍රහ්මාසනාර්තං; කාමබ්‍රහ්ම නමැති ඕස තරණය කළ, අචලං පදං; නිර්වාණපදයට, පත්තානං; පැමිණියවුන්ට (රහතුන්), පඤ්ඤාපෙතුං; පණවන්නට; ගති; ගතියක්, නඤ්ඤි; නැත.

190. තතො; එහෙයින්, අතතදීපා භොථ; තමා පිහිට කොට වසවු, සතිපට්ඨානගොචරා; සතිපට්ඨානය විෂය කොට වසවු, සත්තබ්‍රහ්මචේත; බෝධියංගධර්ම භත, භාවෙඤා; වඩා, දුක්ඛසස; දුක, අන්තං කරිසසථ; කෙළවර කරවු.

ඉසථං සුදං; මේ ආකාරයට, මහාප්‍රජාපතී ගෝතමී; මහාප්‍රජාපතී ගෝතමී තෙරණිය, ඉමා ගාථායො මේ ගාථා අභාසිඤ්ඤා ඉති; ප්‍රකාශ කළාය.